

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1/2004, annettu 23 päivänä joulukuuta 2003, EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen** 1
- Komission asetus (EY) N:o 2/2004, annettu 2 päivänä tammikuuta 2004, tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla 17

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2004/1/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 16 päivänä joulukuuta 2003, Alankomaiden kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista lyhytkeittujen kloorattujen parafinien käyttöä koskevista kansallisista säännöksistä** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4749) 20

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1/2004,
annettu 23 päivänä joulukuuta 2003,****EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtioneuvoston**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan,on julkaissut luonnoksen täksi asetukseksi⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtioneuvostokomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 komissio valtuutetaan säätämään perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti, että tiettyjen edellytysten vallitessa pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille ja vapautetaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta.
- (2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtioneuvoston 12 päivänä tammikuuta 2001 annettua komission asetusta (EY) N:o 70/2001⁽³⁾ ei sovelleta perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuottamiseen tai jalostamiseen taikka kaupan pitämiseen liittyvään toimintaan.
- (3) Komissio on soveltanut perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklaa maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin useissa päätöksissä, ja se on vahvistanut toimintalinjansa, viimeksi maatalousalan valtioneuvoston koskeissa yhteisön suuntaviivoissa⁽⁴⁾ (jäljempänä 'maatalouden suuntaviivat'). Komission kyseisten artiklojen soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin saaman huomattavan kokemuksen perusteella komission on tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja hallinnon yksinkertaistamiseksi, heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seuranta- ja tarkoituksenmukaista käyttöä sille asetuksella (EY)

N:o 994/98 annettua valtuutta myös maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jos perustamissopimuksen 89 artiklaa on ilmoitettu sovellettavan kyseisiin tuotteisiin. Maatalousalan erityispiirteiden vuoksi on perusteltua antaa asetus, joka kattaa vain alalla toimivat pienet ja keskisuuret yritykset.

- (4) Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta ilmoittaa maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävästä tuesta. Komissio arvioi tällaiset ilmoitukset tämän asetuksen ja maatalouden suuntaviivojen perusteella. Ilmoitukset, jotka ovat käsiteltävinä tämän asetuksen voimaantullessa, olisi arvioitava ensin tämän asetuksen perusteella, ja jos siinä säädetyt edellytykset eivät täyty, sen jälkeen maatalouden suuntaviivojen perusteella. On aiheellista laatia siirtymäsäännöksiä asetuksen soveltamisesta tukeen, joka on myönnetty ennen asetuksen voimaantuloa ja jota ei ollut ilmoitettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätyn velvollisuuden mukaisesti.
- (5) Maatalouden on tulevana vuosina mukauduttava markkinoiden kehityksessä, markkinapolitiikassa ja kaupan säännöissä, kulutusksynnässä ja kuluttajien mieltymyksissä sekä yhteisön laajentumisen yhteydessä ilmeneviin uusiin tilanteisiin ja muutoksiin. Muutokset vaikuttavat paitsi maatalousmarkkinoihin myös yleisesti maaseutualueiden paikallistalouteen. Maaseudun kehittämissä politiikan tavoitteena pitäisi olla maaseutualueiden kilpailukykyyn palauttaminen ja parantaminen, ja sen pitäisi näin ollen edistää työpaikkojen säilyttämistä ja luomista kyseisillä alueilla.
- (6) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on ratkaiseva asema työpaikkojen luomisessa ja yleisemmin yhteiskunnallisen vakauden ja talouden elinvoimaisuuden edistäjänä. Niiden kehitystä voi kuitenkin rajoittaa esimerkiksi markkinoiden puutteellinen toiminta. Niillä voi usein olla vaikeuksia saada pääomaa tai luottoa, koska eräillä rahoitusmarkkinoilla vältetään riskinottoa ja pienet ja keskisuuret yritykset pystyvät tarjoamaan vain rajallisia vakuuksia. Niiden resurssien vähäisyys voi myös rajoittaa niiden mahdollisuuksia hankkia tietoja varsinkin uudesta teknologiasta ja mahdollisista markkinoista. Kun otetaan huomioon nämä seikat, tämän asetuksen soveltamisalaan

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EUVL C 194, 15.8.2003, s. 2.⁽³⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 33.⁽⁴⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2. (Oikaistu toisinto EYVL C 232, 12.8.2000, s. 19).

kuuluvalla tuella olisi edistettävä pienten ja keskisuurten yritysten taloudellisen toiminnan kehittämistä, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Kehitystä olisi kannustettava ja tuettava yksinkertaistamalla nykyisiä sääntöjä siltä osin kuin niitä sovelletaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin.

- (7) Maataloustuotteiden tuottaminen, jalostaminen ja kaupan pitäminen on yhteisössä pitkälti pienten ja keskisuurten yritysten hallinnassa.
- (8) Euroopan maatalouden ohjauksen ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ on jo otettu käyttöön erityiset valtiontukisäännöt joillekin maaseudun kehittämistoimenpiteille, jotka saavat jäsenvaltioilta tukea ilman mitään yhteisön rahoitusta.
- (9) Tällä asetuksella olisi myönnettävä poikkeus tuelle, joka täyttää kaikki siinä säädetyt vaatimukset, ja kaikille tukijärjestelmille, joiden osana myönnettävät tuet täyttävät kaikki tässä asetuksessa säädetyt asiaa koskevat vaatimukset. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja hallinnon yksinkertaistamiseksi heikentämättä kuitenkin komission harjoittamaa seurantaa tukijärjestelmiin ja niiden ulkopuolella myönnettyihin yksittäisiin tukiin olisi liityttävä nimenomainen viittaus tähän asetukseen.
- (10) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tuet, joita myönnetään mainontaan liittyviin kuluihin, siten kuin ne on määritelty yhteisön suuntaviivoissa valtioneuvoston EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan⁽²⁾, ja niiden olisi kuuluttava edelleen vain mainittujen suuntaviivojen soveltamisalaan.
- (11) Koska on löydettävä sopiva tasapaino tuetulla alalla tapahtuvan kilpailun vääristymisen minimoinnin ja tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen välillä, tällä asetuksella ei pitäisi myöntää poikkeusta yksittäisille tuille, jotka ylittävät vahvistetun enimmäismäärän riippumatta siitä, myönnetäänkö tuki osana tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukijärjestelmää.
- (12) Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksen perusteella tällä asetuksella ei pitäisi myöntää poikkeusta vientituulle tai tuelle, jonka ehtona on käyttää kotimaisia tuotteita tuontituotteiden sijaan. Tällainen tuki saattaa olla ristiriidassa tukien ja tasoitustulujen koskevan WTO:n sopimuksen ja WTO:n maataloussopimuksen mukaisesti yhteisöllä olevien kansainvälisten velvollisuuksien kanssa.
- (13) Kilpailun vääristymistä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien yhteisön ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi sekä hallinnollisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi tässä asetuksessa sovellettavan pienten ja keskisuurten yritysten määritelmän olisi oltava sama kuin asetuksessa (EY) N:o 70/2001 säädetyssä määritelmässä.
- (14) Komission vakiintuneen käytännön mukaisesti ja jotta voidaan varmistaa, että tuki on suhteutettu ja rajattu välttämättömään määrään, raja-arvot on ilmaistava mieluummin tuen intensiteettinä suhteessa tukikelpoisiin kustannuksiin kuin tuen enimmäismäärinä.
- (15) Sen määrittämiseksi, soveltuuko tuki tämän asetuksen nojalla yhteismarkkinoille, on tarpeen ottaa huomioon tuen intensiteetti ja näin ollen tuen määrä avustusekvivalentteina ilmaistuna. Useassa erässä tai edullisena lainana myönnettävän tuen avustusekvivalentin laskeminen edellyttää tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron käyttämistä. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorkoja edellyttäen, että edullisen lainan ollessa kyseessä lainalla on tavanomaiset vakuudet eikä siihen liity poikkeuksellisia riskejä. Viitekorkoina olisi käytettävä komission puolueettomien perusteiden pohjalta määrääjain vahvistamia ja *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja Internetissä julkaistavia korkoja.
- (16) Maatalousalan valtiontukien arvioinnin alalla vakiintuneen komission käytännön mukaisesti ei ole tarpeen tehdä eroa pienten ja keskisuurten yritysten välillä. Joillekin tukityypeille on aiheellista vahvistaa tuensaajan mahdollisen tuen absoluuttinen määrä.
- (17) Komission kokemusten perusteella tuen enimmäismäärät olisi vahvistettava tasolle, joka johtaa sopivaan tasapainoon kilpailun vääristymisen minimoimista tuetulla alalla koskevan tavoitteen sekä maatalousalan pienten ja keskisuurten yritysten liiketoiminnan kehittämisen edistämistä koskevan tavoitteen välillä. Jotta säilytettäisiin johdonmukaisuus yhteisön rahoittamien tukitoimenpiteiden kanssa, enimmäismäärät olisi yhdenmukaistettava maatalouden suuntaviivoissa ja asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 vahvistettujen enimmäismäärien kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽²⁾ EYVL C 252, 12.9.2001, s. 5.

- (18) On aiheellista vahvistaa lisäedellytyksiä, jotka kaikkien tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saavien tukijärjestelmien tai yksittäisten tukien olisi täytettävä. Investointitukea saavilta yrityksiltä olisi edellytettävä, että ne noudattavat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklan ja 26 artiklan 1 kohdassa säädettyjä elinkelpoisuutta ja vähimmäisvaatimusten noudattamista koskevia perusteita. Mahdolliset tuotantorajoitukset tai yhteisissä markkinajärjestelyissä yhteisön tuelle asetetut rajoitukset olisi myös otettava huomioon. Ottaen huomioon perustamisopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan tuen ainoana vaikutuksena ei yleensä saa olla sellaisten toimintakustannusten jatkuva tai määräaikainen vähentäminen, joista tuensaaja tavallisesti joutuu vastaamaan, ja tuen on oltava suhteutettu haittoihin, jotka on korjattava yhteisön edun mukaisiksi katsottujen sosiaalis-taloudellisten etujen turvaamiseksi. Yksipuoliset valtiontukitoimenpiteet, joiden ainoana tarkoituksena on parantaa tuottajien taloudellista tilannetta mutta jotka eivät edistä lainkaan alan kehittymistä, ja etenkin tuet, jotka myönnetään yksinomaan hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella, katsotaan toimintatuiksi, jotka eivät sovellu yhteismarkkinoille. Lisäksi tällaiset tuet todennäköisesti vaikuttavat myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin. Sen vuoksi on aiheellista rajata tämän asetuksen soveltamisala tiettyihin tukityyppihin.
- (19) Tällä asetuksella olisi myönnettävä poikkeus pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettävälle tuelle riippumatta siitä, missä yritykset sijaitsevat. Investoinnit ja työpaikkojen luominen voivat edistää yhteisön epäsuotuisien alueiden ja tavoite 1 -alueiden taloudellista kehitystä. Tällaisten alueiden pienet ja keskiuuret yritykset kärsivät sekä sijaintiinsa liittyvistä rakenteellisista haitoista että kokoonsa liittyvistä ongelmista. Tämän vuoksi epäsuotuisille alueille ja tavoite 1 -alueille sijoittautuneisiin pieniin ja keskiuuriin yrityksiin on asianmukaista soveltaa korkeampia tuen enimmäismääriä.
- (20) Kohdennetusta investointituesta johtuvan vääristymien riskin vuoksi ja jotta viljelijät voivat vapaasti päättää tuotteet, joihin investointeja tehdään, tämän asetuksen mukaisesti poikkeuksen saanut investointituki ei saisi rajoittua tiettyihin maataloustuotteisiin. Tämä edellytys ei saisi estää jäsenvaltiota jättämästä tiettyjä maataloustuotteita kyseisen tuen tai kyseisten järjestelmien ulkopuolelle, erityisesti jos tuotteille ei ole tavanomaisia markkinointikanavia. Tietty investointitukityypit olisi myös jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tiettyihin aloihin kohdennettu investointituki voi olla oikeutettua, ja sen vuoksi sille voidaan myöntää poikkeus, jos tuki rajoittuu ympäristön suojeluun ja parantamiseen taikka kotieläintuotantotilojen hygieni-
- oloja tai kotieläinten hyvinvointia koskevien erityissääntöjen täytäntöönpanoon liittyviin kustannuksiin. Maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tehtäviä maatilainvestointeja, jotka eivät lisää tuotantokapasiteettia ja/tai joiden tukikelpoiset kokonaismenot ovat alle neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklan mukaisesti asetetun enimmäismäärän, olisi tarkasteltava maataloustuotteiden tuottamiseen tehtäviä investointeja koskevien sääntöjen mukaisesti. Maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tehtäviä maatilainvestointeja, jotka lisäävät tuotantokapasiteettia ja/tai joiden tukikelpoiset kokonaismenot ylittävät asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklan mukaisesti asetetun enimmäismäärän, olisi tarkasteltava maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tehtäviä investointeja koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (21) Kun tukea myönnetään yhteisön uusien vaatimusten noudattamiseksi, jäsenvaltiot eivät saisi pidentää viljelijöiden sopeutumisaikaa viivyttämällä kyseisten sääntöjen täytäntöönpanoa. Tästä syystä olisi vahvistettava selkeästi päivämäärä, jonka jälkeen uutta lainsäädäntöä ei enää voida pitää uutena.
- (22) Viljelijöille tarjotaan usein tuettuja palveluja yrityksiltä, joita ne eivät voi vapaasti valita. Jotta tukia ei myönnettäisi viljelijän sijasta palveluntarjoajille ja jotta varmistettaisiin, että viljelijät saavat parhaan palvelun kilpailukykyiseen hintaan, olisi tavallisesti varmistettava, että nämä palveluntarjoajat valitaan ja niiden palkkio maksetaan markkinaperiaatteiden mukaisesti. Joidenkin palvelujen alalla, etenkin tarkastusten alalla, ja palvelun luonteen tai palvelun tarjoamisen oikeusperustan johdosta tarjoajia voi kuitenkin olla vain yksi.
- (23) Joissakin maataloutta koskevissa neuvoston asetuksissa säädetään erityisistä luvista tuille, joita jäsenvaltiot maksavat usein yhdessä yhteisön rahoituksen kanssa tai sen lisäksi. Näissä säännöksissä ei kuitenkaan ole yleensä säädetty vapautusta perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos kyseiset toimenpiteet täyttävät perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan edellytykset. Koska tällaisten tukien edellytykset on määritelty tarkasti kyseisissä asetuksissa ja/tai koska tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava komissiolle kyseisten asetusten erityissäännösten nojalla, ei perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan määräyksen nojalla tarvitse tehdä erillistä ilmoitusta, jotta komissio voisi arvioida nämä toimenpiteet. Oikeusvarmuuden vuoksi viittaukset kyseisiin säännöksiin olisi sisällytettävä tähän asetukseen, ja sen vuoksi ei ole tarpeen edellyttää 88 artiklan mukaista ilmoitusta kyseisistä toimenpiteistä, jos voidaan varmistaa etukäteen, että tällaista tukea myönnetään ainoastaan pk-yrityksille.

- (24) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja edistää tietyn toiminnan kehittämistä, tässä asetuksessa ei tulisi myöntää poikkeusta tuelle, jota myönnetään sellaiseen toimintaan, jota tuensaaja harjoittaisi jo puhtaissa markkinaolosuhteissakin. Tukea ei saisi myöntää takautuvasti toimille, jotka tuensaaja on jo toteuttanut.
- (25) Tällä asetuksella ei saisi myöntää poikkeusta tuen kasautuessa muun valtiontuen, mukaan luettuna kansallisten, alueellisten tai paikallisten viranomaisten myöntämä tuki, samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin liittyvän, asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti myönnetyn julkisen tuen tai yhteisön tuen kanssa, kun tällainen kasautuminen ylittää tässä asetuksessa vahvistetut kynnysmäärät.
- (26) Avoimuuden ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan mukaisesti on asianmukaista laatia vakiomalli, jonka mukainen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavaksi tarkoitettu tiivistelmä jäsenvaltion on toimitettava komissiolle aina, kun tukijärjestelmä otetaan käyttöön tai tällaiseen järjestelmään kuulumaton yksittäinen tuki myönnetään. Samoista syistä on aiheellista laatia säännöt tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta tukea koskevista tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on säilytettävä. Komission on aiheellista vahvistaa erityisvaatimukset, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle toimittamaa vuosikertomusta. Koska tarvittava teknologiaa on laajalti saatavilla, tiivistelmän ja vuosikertomuksen olisi oltava sähköisessä muodossa.
- (27) Jos jäsenvaltio ei noudata tässä asetuksessa vahvistettuja ilmoitusvelvollisuuksia, komission voi olla mahdotonta suorittaa sille perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisesti kuuluvaa seurantaa ja erityisesti arvioida, ovatko tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneiden tukien kasautumisen taloudelliset vaikutukset sellaisia, että ne häiritsevät kaupankäynnin edellytyksiä yleisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Valtiontuen kasautumisen arviointi on tarpeen erityisesti silloin, kun sama tuensaaja voi saada tukea useasta lähteestä, mitä tapahtuu maatalousalalla yhä useammin. Sen vuoksi on ensiarvoisen tärkeää, että jäsenvaltio toimittaa aiheelliset tiedot nopeasti ennen tämän asetuksen mukaisen tuen täytäntöönpanoa.
- (28) Ottaen huomioon komission kokemuksen tällä alalla ja erityisesti taajuuden, jolla valtiontukipolitiikkaa on yleensä tarpeen tarkistaa, on aiheellista rajoittaa tämän asetuksen soveltamisalaa. Jos tämän asetuksen voimassaolo päättyy ilman että sitä pidennetään, poikkeuksen soveltamista tämän asetuksen nojalla poikkeuksen jo saaneisiin järjestelmiin olisi jatkettava kuudella kuukaudella,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA EDELLYTYKSET

1 artikla

Soveltamisala

- Tätä asetusta sovelletaan maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään tukeen.
- Tätä asetusta ei sovelleta
  - tukeen, jota myönnetään mainontaan liittyviin kuluihin, siten kuin mainonta on määritelty yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta EY:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltujen ja tiettyjen liitteeseen I kuulumattomien tuotteiden mainontaan;
  - tukeen, jota myönnetään liitteen I maataloustuotteiden jalostamiseksi liitteeseen I kuulumattomiksi tuotteiksi.
- Tätä asetusta ei sovelleta yksittäisiin investointeihin myönnettävään tukeen silloin, kun tukikelpoiset menot ovat yli 12,5 miljoonaa euroa tai kun tuen tosiasiallinen määrä on yli 6 miljoonaa euroa. Tällaisesta tuesta on ilmoitettava komissiolle erikseen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- Rajoittamatta 16 artiklan a kohdan soveltamista tätä asetusta ei sovelleta
  - vientiin liittyvän toiminnan tukeen, eli tukeen, joka välittömästi liittyy vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
  - tukeen, jonka ehtona on kotimaisten tuotteiden käyttö tuototteiden sijaan.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan ilmaisulla:

- 'tuki' toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätyt edellytykset,
- 'maataloustuote'
  - perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvia kalastus- ja vesiviljelytuotteita lukuun ottamatta;
  - CN-koodeihin 4502, 4503 ja 4504 kuuluvia tuotteita (korkkituotteet);

⁽¹⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

- c) neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1898/87 ⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua maitoa ja maitotuotteita vastaavia tuotteita tai niiden korvikkeita,
- 3) 'maataloustuotteen jalostaminen' sen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote;
- 4) 'pienet ja keskiuuret yritykset' ('pk-yritykset') asetuksen (EY) N:o 70/2001 liitteessä I määriteltyjä yrityksiä,
- 5) 'tuen bruttointensiteetti' tuen määrää ilmaistuna prosentteina hankkeen tukikelpoisista kustannuksista. Käytettävistä luvuista ei vähennetä välittömiä veroja. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan tuen avustusekvivalentti. Useammassa erässä maksettava tuki diskonttataan myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa ja laskettaessa edullisen lainan sisältämän tuen määrää viitekorkona on käytettävä avustuksen myöntämisaikana voimassa ollutta korkoa,
- 6) 'laatutuote' tuotetta, joka täyttää Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1257/1999 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1783/2003 ⁽²⁾ 24 b artiklan 2 tai 3 kohdassa säädetty edellytykset,
- 7) 'epäsuotuisat sääolot, jotka voidaan rinnastaa luonnonmullistuksiin' sellaisia sääoloja kuin hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta, joka tuhoaa 20 prosenttia tavanomaisesta tuotannosta epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosenttia muilla alueilla,
- 8) 'epäsuotuisat alueet' alueita, jotka jäsenvaltiot ovat määritelleet asetuksen (EY) N:o 1257/1999 17 artiklan mukaisesti,
- 9) 'tavoite 1 -alueet' neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽³⁾ 3 artiklassa tarkoitettuja alueita,
- 10) 'hiljattain käyttöön otetut ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset',
- a) jos kyse on vaatimuksista, joissa ei säädetä siirtymäkaudesta, vaatimuksia, joista tulee pakollisia toimijoille enintään kaksi vuotta ennen kuin investoinnin toteuttaminen on aloitettu; tai
- b) jos kyse on vaatimuksista, joissa säädetään siirtymäkaudesta, vaatimuksia, joista tulee pakollisia toimijoille sen jälkeen, kun investoinnin toteuttaminen on aloitettu,
- 11) 'nuoret viljelijät' asetuksen (EY) N:o 1257/1999 8 artiklassa määriteltyjä maataloustuotteiden tuottajia,
- 12) 'tuottajaryhmittymä' ryhmää, joka perustetaan, jotta sen jäsenet voivat yhdessä toimien mukauttaa yhteisten markkinajärjestelyjen tavoitteiden mukaisesti tuotantonsa ja tarjontansa markkinoiden vaatimuksiin erityisesti tarjontaa keskittämällä,
- 13) 'tuottajien liitto' hyväksytyistä tuottajaryhmittymistä koostuvaa liittoa, joka pyrkii laajemmalla tasolla samoihin päämääriin,
- 14) 'TSE- ja BSE-testien kustannukset' tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽⁴⁾ liitteessä X olevan C luvun mukaisesti tehdyistä testeistä aiheutuvia kaikkia kustannuksia, mukaan luettuina testausvälineiden, näytteenoton sekä näytteiden kuljetuksen, testaamisen, varastoinnin ja hävittämisen kustannukset.

3 artikla

Vapautuksen edellytykset

1. Järjestelmän ulkopuolinen yksittäinen tuki, joka täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että 19 artiklan 1 kohdassa säädetty tiivistelmä tiedoista on toimitettu, se sisältää nimenomaisen viittauksen tähän asetukseen ja siinä mainitaan tämän asetuksen nimi ja viite julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tukijärjestelmät, jotka täyttävät kaikki tämän asetuksen edellytykset, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvia ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, edellyttäen, että

a) tuki, jota voidaan myöntää tällaisen järjestelmän mukaisesti, täyttää kaikki tämän asetuksen edellytykset;

b) järjestelmässä on nimenomainen viittaus tähän asetukseen, ja siinä mainitaan tämän asetuksen nimi ja viite julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

c) 19 artiklan 1 kohdassa säädetty tiivistelmä tiedoista on toimitettu.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuista tukijärjestelmistä myönnetty tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että myönnetty tuki täyttää suoraan kaikki tämän asetuksen edellytykset.

⁽¹⁾ EYVL L 182, 3.7.1987, s. 36.

⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

2 LUKU

TUKILUOKAT

4 artikla

Maatilainvestoinnit

1. Yhteisössä sijaitsevien maatalojen investointituki maataloustuotteiden tuottamiseen, jalostamiseen ja kaupan pitämiseen on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2—10 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Tuen bruttointensiteetti saa olla enintään:

- a) 50 prosenttia tukikelpoisista investoinneista epäsuotuisilla alueilla;
- b) 40 prosenttia tukikelpoisista investoinneista muilla alueilla.

Nuorten viljelijöiden viiden vuoden kuluessa toiminnan aloittamisesta tekemien investointien osalta tuen enimmäismäärä korotetaan kuitenkin epäsuotuisilla alueilla 60 prosenttiin ja muilla alueilla 50 prosenttiin.

Jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksia, jotka liittyvät ympäristönsuojeluun ja sen parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaoolosuhteiden parantamiseen tai kotieläinten hyvinvointiin, voidaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa vahvistettuja tuen 50 ja 40 prosentin enimmäismääriä korottaa vastaavasti 25 tai 20 prosenttiyksikköä. Tämä korotus voidaan myöntää ainoastaan investointeihin, joilla ylitetään yhteisön voimassa olevat vähimmäisvaatimukset, tai investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Korotuksen on rajoituttava yksinomaan tukikelpoisiin tarvittaviin lisäkustannuksiin eikä sitä sovelleta tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin.

3. Investoinneilla on pyrittävä yhteen tai useampaan seuraavista tavoitteista:

- a) tuotantokustannusten supistaminen;
- b) tuotannon parantaminen ja uudelleensuuntaaminen;
- c) laadun parantaminen;
- d) luonnonympäristön, hygieniaoolosuhteiden ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten säilyttäminen ja parantaminen;
- e) maataloustoiminnan monipuolistaminen.

4. Tukikelpoiset menot voivat sisältää

- a) kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista;
- b) uusien koneiden ja laitteiden hankintaa tai ostoleasingiä, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti; muut leasing sopimukseen liit-

tyvät kustannukset (mm. verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleärahoituskulut, yleiskulut, vakuutusmaksut jne.) eivät ole tukikelpoisia;

- c) yleiskuluja kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita, toteutettavuustutkimuksia sekä patenttien ja käyttö lupien hankintakuluja, jotka käsittävät enintään 12 prosenttia edellä a ja b alakohdassa mainituista kustannuksista.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, käytettyjen laitteiden hankinta voidaan perustelluissa tapauksissa katsoa tukikelpoiseksi menoiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) laitteiden myyjän ilmoituksessa vahvistetaan niiden tarkka alkuperä ja se, että niille ei ole aiemmin myönnetty kansallista tai yhteisön tukea;
- b) laitteiden hankinnasta koituu erityistä etua järjestelmälle tai hankkeelle taikka se on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi (esimerkiksi uusia laitteita ei ole sillä hetkellä saatavilla, joten hankkeen moitteeton toteutuminen vaarantuu);
- c) kustannukset ja näin ollen myös tuen määrä ovat pienemmät verrattuna saman laitteen uutena hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin, ja kustannus-hyötysuhde säilyy hyvänä;
- d) käytettyinä hankittujen laitteiden on täytettävä hankkeelta edellytettävät tekniset ja/tai teknologiset ominaisuudet.

5. Tukea voidaan myöntää ainoastaan elinkelpoisille maataloille, jotka noudattavat asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklassa säädettyjä perusteita.

Tukea voidaan myöntää, jotta tuensaaja voi täyttää hiljattain käyttöön otetut ympäristöä, hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset.

Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 5 artiklassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattaminen on arvioitava yritysten tasolla sellaisen viranomaisen tai tuensaajasta riippumattoman kolmannen osapuolen toimesta, joka on pätevä tekemään tämän arvioinnin. Tukijärjestelmän säännöissä tai päätöksessä, jolla myönnetään yksittäistä tukea tällaisen järjestelmän ulkopuolella, on tarkennettava, miten arviointi tehdään.

6. On osoitettava riittävällä tavalla, että kyseisille tuotteille on tulevaisuudessa olemassa tavanomaiset markkinointikanavat. Tämä on arvioitava jäsenvaltion määrittelemällä tarkoituksen mukaisella tasolla ottaen riittävässä määrin huomioon kyseiset tuotteet, investointityypit ja nykyiset sekä ennakoitavat valmiudet. Tavanomaiset markkinointikanavat on arvioitava sellaisen tuensaajasta riippumattoman viranomaisen tai kolmannen osapuolen toimesta, joka on pätevä tekemään tämän arvioinnin. Tukijärjestelmän säännöissä on tarkennettava, miten arviointi toteutetaan. Arvioinnin on perustuttava viimeaikaisiin tietoihin, ja sen on oltava julkisesti saatavilla.

7. Yhteisistä markkinajärjestelyistä annetuissa neuvoston asetuksissa säädettyjen kieltojen tai rajoitusten kanssa ristiriidassa olevalle tuelle ei voida myöntää poikkeusta silloinkaan, kun kiellot ja rajoitukset koskevat vain yhteisön tukea.

8. Tuki ei saa rajoittua tiettyihin maataloustuotteisiin, paitsi jos se rajoittuu ympäristön suojeluun ja parantamiseen taikka kotieläintuotantotilojen hygieniaoja tai kotieläinten hyvinvointia koskevien erityissääntöjen täytäntöönpanoon liittyviin kustannuksiin. Tukea ei voida myöntää seuraaviin tarkoituksiin:

- a) investoinnit, joiden vaikutuksena on tuotantokapasiteetin lisääminen, silloin kun kapasiteetin lisäys tilalla nousee yli 20 prosenttiin laskettuna nautayksikköinä eläintuotannon osalta ja viljeltynä pinta-alana kasvintuotannon osalta;
- b) tuotanto-oikeuksien, eläinten, muun kuin rakentamiseen tarkoitettun maan tai kasvien hankinta tai kasvien istuttaminen;
- c) pelkät korvaavat investoinnit.

9. Tukikelpoisten menojen enimmäismäärä ei saa ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 artiklan mukaisesti asettamaa tukikelpoisten kokonaisinvestointien enimmäismäärää. Tukijärjestelmissä on ilmoitettava tämä enimmäismäärä.

10. Tukea ei voida myöntää seuraaviin tarkoituksiin:

- a) maitoa tai maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistus tai kaupan pitäminen;
- b) sokerialan jalostus- ja kaupanpitämistoimet.

5 artikla

Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttäminen

1. Maataloustuotteiden tuottamista, jalostamista ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämiseen tarkoitettu tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2 ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Todellisiin kustannuksiin voidaan myöntää enintään 100 prosenttia tukea investoinneille tai infrastruktuuri-investoinneille, joiden tavoitteena on tuotannolliseen toimintaan liittyvän kulttuuriperinnön säilyttäminen maatiloilla, esimerkiksi arkeologiset tai historialliset kohteet. Näihin kustannuksiin voi kuulua enintään 10 000 euroa vuodessa kohtuullisena korvauksena viljelijän itsensä tai tämän työntekijöiden tekemästä työstä.

3. Todellisiin kustannuksiin voidaan myöntää tukea enintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla enintään 75 prosenttia investoinneille tai infrastruktuuri-investoinneille, joiden tavoitteena on tuotanto-omaisuuteen liittyvän kulttuuriperinnön säilyttäminen maatiloilla, esimerkiksi maatilan rakennusten säilyttäminen, ja edellyttäen, että investointi ei lisää maatilan tuotantokapasiteettia.

Tapauksissa, joissa tuotantokapasiteetti kasvaa, sovelletaan 4 artiklan 2 kohdassa vahvistettuja tavanomaisia tukimääriä tukikelpoisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat tarvittavan työn suorittamisesta nykyisin käytössä olevia tavanomaisia materiaaleja käyttäen. Lisätukea voidaan myöntää enintään 100 prosenttia ylimääräisiin kustannuksiin, jotka aiheutuvat rakennukseen kuuluvan kulttuuriperinnön säilyttämistä varten tarvittavien perinteisten materiaalien käytöstä.

6 artikla

Maatilan rakennusten siirtäminen yleisen edun vuoksi

1. Maatilan rakennusten siirtämiseen tarkoitettu tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se on yleisen edun mukainen ja täyttää 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt edellytykset.

Tämän artiklan nojalla myönnettävän tuen oikeuttava yleinen etu on täsmennettävä asiaa koskevissa jäsenvaltion säännöksissä.

2. Todellisiin kustannuksiin voidaan myöntää enintään 100 prosenttia tukea, jos siirtäminen merkitsee vain olemassa olevien rakennusten purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleen pystyttämistä.

3. Jos yleisen edun vuoksi tehtävästä siirrosta koituu viljelijälle hyötyä uudenaikaisempien tuotantotilojen muodossa, viljelijän rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 50 prosenttia kyseisten tuotantotilojen siirrosta aiheutuvasta arvonnoususta. Kun tuensaajana on nuori viljelijä, osuuden on oltava vähintään 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia.

4. Jos yleisen edun vuoksi tehtävä siirtäminen lisää tuotantokapasiteettia, tuensaajan rahoitusosuuden on oltava vähintään 60 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla vähintään 50 prosenttia tähän lisäykseen liittyvistä kustannuksista. Kun tuensaajana on nuori viljelijä, osuuden on oltava vähintään 55 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla 45 prosenttia.

7 artikla

Jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvät investoinnit

1. Maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen tarkoitettu tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2—7 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Tuen bruttointensiteetti saa olla enintään

- a) 50 prosenttia tukikelpoisista investoinneista tavoite 1 -alueilla;
- b) 40 prosenttia tukikelpoisista investoinneista muilla alueilla.

3. Tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää
- kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista;
  - uusien koneiden ja laitteiden hankintaa tai ostoleasingiä, tietokoneohjelmistot mukaan luettuina, enintään omaisuuden markkina-arvoon asti; muut leasing sopimukseen liittyvät menot (mm. verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleerahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut) eivät ole tukikelpoisia;
  - yleiskuluja kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita, toteutettavuustutkimuksia sekä patenttien ja käyttö lupien hankintakuluja, jotka käsittävät enintään 12 prosenttia edellä a ja b alakohdassa mainituista kustannuksista.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetään, käytettyjen laitteiden hankinta voidaan perustelluissa tapauksissa katsoa tukikelpoiseksi menoiksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- laitteiden myyjän ilmoituksessa vahvistetaan niiden tarkka alkuperä ja se, että niille ei ole aiemmin myönnetty kansallista tai yhteisön tukea;
- laitteen hankinnasta koituu erityistä etua järjestelmälle tai hankkeelle taikka se on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi (esimerkiksi uusia laitteita ei ole sillä hetkellä saatavilla, joten hankkeen moitteeton toteutuminen vaarantuu);
- kustannukset ja näin ollen myös tuen määrä ovat pienemmät verrattuna saman laitteen uutena hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin ja kustannus-hyötysuhde säilyy hyvänä;
- käytettyinä hankittujen laitteiden täytettävä hankkeelta edellytettävät tekniset ja/tai teknologiset ominaisuudet.

4. Tukea voidaan myöntää ainoastaan yrityksille, joiden voidaan osoittaa noudattavan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 26 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

Tukea voidaan myöntää, jotta tuensaaja voi täyttää hiljattain käyttöön otetut ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset.

Asetuksen (EY) N:o 1257/99 26 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattaminen on arvioitava yritysten tasolla sellaisen viranomaisen tai tuensaajasta riippumattoman kolmannen osapuolen toimesta, joka on pätevä tekemään tämän arvioinnin. Tukijärjestelmän säännöissä on tarkennettava, miten arviointi tehdään.

5. On osoitettava riittävällä tavalla, että kyseisille tuotteille on tulevaisuudessa olemassa tavanomaiset markkinointikanavat. Tämä on arvioitava jäsenvaltion määrittelemällä tarkoituksen-

mukaisella tasolla ottaen riittävässä määrin huomioon kyseiset tuotteet, investointityypit ja nykyiset sekä ennakoitavat valmiudet. Tavanomaiset markkinointikanavat on arvioitava sellaisen tuensaajasta riippumattoman viranomaisen tai kolmannen osapuolen toimesta, joka on pätevä tekemään tämän arvioinnin. Tukijärjestelmän säännöissä on tarkennettava, miten arviointi tehdään. Arvioinnin on perustuttava viimeaikaisiin tietoihin, ja sen on oltava yleisesti saatavilla.

6. Yhteisistä markkinajärjestelyistä annetuissa neuvoston asetuksissa säädettyjen kieltojen tai rajoitusten kanssa ristiriidassa olevalle tuelle ei voida myöntää poikkeusta silloinkaan, kun kiellot ja rajoitukset koskevat vain yhteisön tukea.

7. Tuki ei saa rajoittua tiettyihin maataloustuotteisiin, eikä sitä voida myöntää seuraaviin tarkoituksiin:

- maitoa tai maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistus tai kaupan pitäminen;
- sokerialan jalostus- ja kaupanpitämistoimet.

8 artikla

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

Nuorten viljelijöiden aloitustuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

- asetuksen (EY) N:o 1257/1999 7 ja 8 artiklassa säädetty perusteet täyttyvät;
- asetuksen (EY) N:o 1257/1999 nojalla myönnetyn tuen ja tämän artiklan nojalla valtiontuen myönnetyn tuen kokonaisuus ei ylitä kyseisen asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä enimmäismääriä.

9 artikla

Tuki varhaiseläkkeelle siirtymiseen

Maataloustuotteita tuottavien viljelijöiden varhaiseläkkeelle siirtymiseen tarkoitettu tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

- asetuksen (EY) N:o 1257/1999 10, 11 ja 12 artiklassa säädetty perusteet täyttyvät;
- kaupallisesta viljelytoiminnasta luovutaan pysyvästi ja lopullisesti.

10 artikla

Tuki tuottajaryhmittymille

1. Tuottajaryhmittymien tai tuottajien liittojen perustamiseen tarkoitettu tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2—9 kohdassa säädetty edellytykset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen ovat oikeutettuja seuraavat:

- a) maataloustuotteita tuottavat tuottajaryhmittymät tai tuottajien liitot; ja/tai
- b) tuottajien liitot, jotka vastaavat alkuperänimitysten tai laatu-merkkien käytön valvonnasta yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Tällaiset ryhmittymät ja/tai liitot ovat tukikelpoisia vain, jos ne ovat kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla oikeutettuja taloudelliseen tukeen.

Tuottajaryhmittymän tai tuottajien liiton sisäisissä säännöissä sen jäsenet on veloitettava pitämään tuotantonsa kaupan niiden toimitusta ja markkinoille saattamista koskevien sääntöjen mukaisesti, jotka ryhmittymä on vahvistanut. Säännöissä voidaan sallia, että tuottaja saattaa osan tuotannostaan suoraan markkinoille. Säännöissä on edellytettävä, että ryhmittymän jäseniksi liittyvien tuottajien on oltava jäsenenä vähintään kolme vuotta ja että niiden on ilmoitettava eroamisestaan vähintään 12 kuukautta etukäteen. Ryhmittymillä on lisäksi oltava yhteiset säännöt tuotantotavoista, erityisesti tuotteiden laadusta tai luonnonmukaisten tuotantomenetelmien käytöstä, yhteiset tuotteiden markkinoille saattamista koskevat säännöt ja säännöt tuotetiedoista, erityisesti sadonkorjuusta ja tuotteen saatavuudesta. Tuottajien on kuitenkin edelleen oltava vastuussa tilojensa hoidosta. Tuottajaryhmittymässä tehtyjen sopimusten on oltava täysin kaikkien kilpailulainsäädännön asiaa koskevien säännösten, erityisesti perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan, mukaisia.

3. Tukikelpoiseen kustannuksiin kuuluvat asianmukaisten tilojen vuokraaminen, toimistolaitteiden hankinta, tietokoneet ja niiden ohjelmistot mukaan luettuina, hallintohenkilöstöstä aiheutuvat kulut, yleiskulut sekä palkkiot oikeudellisista ja hallinnollisista palveluista. Jos tilat ostetaan, tukikelpoisiksi kustannuksiksi on hyväksyttävä enintään markkinahintojen mukaiset vuokratulot.

4. Tuen on oltava väliaikaista ja asteittain alenevaa, ja se saa olla enintään 100 prosenttia ensimmäisen vuoden tukikelpoisista kustannuksista. Tukitasoa on vähennettävä vähintään 20 prosenttiyksikköä jokaisena toimintavuonna siten, että viidennen vuoden tuki on enintään 20 prosenttia kyseisen vuoden todellisista tukikelpoisista kustannuksista.

5. Tukea ei saa maksaa viidennen vuoden jälkeen syntyneistä kustannuksista eikä kustannuksista, joka maksetaan sen jälkeen, kun tuottajaorganisaation hyväksymisestä on kulunut seitsemän vuotta. Tämä ei rajoita tuen myöntämistä tukikelpoisiin menoihin, jotka rajoittuvat tuensaajan liikevaihdon vuosittaiseen vähintään 30 prosentin kasvuun ja johtuvat siitä, silloin kun se on seurausta uusien jäsenten liittymisestä ja/tai tuotevalikoiman laajentamisesta.

6. Tukea ei saa myöntää tuotantojärjestöille, kuten yrityksille tai osuuskunnille, joiden tarkoituksena on hoitaa yhtä tai useampaa tilaa ja jotka ovat näin ollen käytännössä yksittäisiä tuottajia.

7. Tukea ei saa myöntää sellaisille muille maatalousalan järjestöille, jotka suorittavat esimerkiksi keskinäiseen avunantoon, lomituspalveluun sekä tilanhoitopalveluihin liittyviä maatalouden tuotantotason tehtäviä jäsenten tiloilla ilman, että järjestöt osallistuvat yhteistoiminnassa tapahtuvaan tuotannon mukauttamiseen markkinoiden vaatimuksiin.

8. Tuottajaryhmittymälle tämän artiklan nojalla myönnettävän tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa.

9. Tukea ei saa myöntää sellaisille tuottajaryhmittymille tai -organisaatioille maksettavalle tuelle, joiden tavoitteet ovat ristiriidassa jonkin yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta annetun neuvoston asetuksen kanssa.

11 artikla

Tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen

1. Maataloustuotteiden alkutuotantoa harjoittaville yrityksille myönnettävä tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää 2—4 kohdassa säädetty edellytykset.

2. Tuen bruttointensiteetti saa olla enintään

a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista silloin, kun vakuutusopimuksessa tarkennetaan, että se kattaa vain luonnonmulluksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset;

b) 50 prosenttia vakuutusmaksujen kustannuksista silloin, kun vakuutusopimuksessa tarkennetaan, että se kattaa edellä a alakohdassa mainitut menetykset ja:

- i) muut sääolojen aiheuttamat menetykset; ja/tai
- ii) eläin- tai kasvitautien aiheuttamat menetykset.

Luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset on määriteltävä vertaamalla viljelykasvista kyseisenä vuotena saatua kokonaistuotantoa tavanomaisena vuotena saatuun vuotuiseseen kokonaistuotantoon. Tavanomaisen vuoden kokonaistuotannon määrä on laskettava käyttäen viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi. Jos tuotantovälineet vahingoittuvat siten, että vaikutukset kohdistuvat useammalle vuodelle, epäsuotuisaa tapahtumaa seuraavan ensimmäisen sadon edellä esitettyjä periaatteita noudattaen määritetyn todellisen prosentuaalisen menetyksen tavanomaiseen vuoteen verrattuna on oltava yli 10 prosenttia ja todellisen prosentuaalisen menetyksen kerrottuna niiden vuosien lukumäärällä, joina satoa menetetään, on oltava yli 20 prosenttia epäsuotuisilla alueilla ja yli 30 prosenttia muilla alueilla.

3. Tukea on myönnettävä sellaisten vakuutusmaksujen kustannuksiin, jotka kattavat luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset.

4. Tuki ei saa estää vakuutuspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. Tuki ei saa rajoittua ainoastaan yhden vakuutusyhtiön tai -yhtiöryhmän tarjoamaan vakuutukseen, eikä sen edellytyksenä saa olla vakuutuksen ottaminen kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

12 artikla

Tuki maa-alueiden uusjakoon

1. Maataloustuotteita tuottaville yrityksille myönnettävä tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos sen kohteena on enintään 100 prosenttia maa-alueiden uusjaosta tosiasiallisesti aiheutuvista oikeudellisista ja hallinnollisista kustannuksista, maanmittauskustannukset mukaan luettuina.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta investointitukeen, maanhankintaan myönnettävä tuki mukaan luettuna.

13 artikla

Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen edistämiseen

1. Tuki laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen edistämiseen on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos tuen kohteena ovat 2 kohdassa luetellut tukikelpoiset kustannukset ja se täyttää 3—7 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Tukea voidaan myöntää kattamaan seuraavista toimista aiheutuvat kustannukset, jos ne liittyvät laadukkaiden maataloustuotteiden kehittämiseen:

- a) enintään 100 prosenttiin kustannuksista, jotka aiheutuvat markkinatutkimuksista, tuoteideoinnista ja -suunnittelusta, mukaan luettuina tuet hakemusten laatimiseksi alkuperänimitysten tunnustamiseksi tai erityisluonnetta koskevien todistusten saamiseksi asiaa koskevien yhteisön asetusten mukaisesti;
- b) enintään 100 prosenttiin kustannuksista, jotka aiheutuvat laadunvarmistusjärjestelmien, kuten ISO 9000 tai 14000-sarjan, ja HACCP-järjestelmien (vaarojen analysointi ja kriittiset kohdat niiden hallitsemiseksi), jäljitysjärjestelmien, järjestelmien, joilla varmistetaan aitous- ja markkinointinormien noudattaminen, tai ympäristöauditointijärjestelmien käyttöönotosta;
- c) enintään 100 prosenttiin kustannuksista, jotka aiheutuvat henkilöstön kouluttamisesta edellä b alakohdassa mainittujen järjestelmien soveltamiseen;
- d) enintään 100 prosenttiin kustannuksista, jotka aiheutuvat hyväksytyjen varmentamislaitosten laadunvarmistus- ja vastaaville järjestelmille ensimmäistä kertaa antamista varmentamisista perimistään maksuista;
- e) enintään 100 prosenttiin kustannuksista, jotka aiheutuvat toimivaltaisten viranomaisten yhteisön tai jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla toteuttamista tai niiden puolesta toteutetuista pakollisista tarkastuksista, ellei yhteisön lainsäädännössä edellytetä, että tuottajien on vastattava kyseisistä kustannuksista;
- f) väliaikainen ja asteittain aleneva tuki sellaisten tarkastustoimenpiteiden aiheuttamiin kustannuksiin, joita toteutetaan alkuperänimitysten tai erityisluonnetta koskevien todistusten aitouden varmistamiseksi neuvoston asetusten (ETY) N:o 2081/92 ⁽¹⁾ ja (ETY) N:o 2082/92 ⁽²⁾ mukaisen tarkastusjärjestelmän käyttöönottoa seuraavien kuuden vuoden ajan; tuen on alennuttava asteittain vähintään 10 prosenttiyksikköä vuodessa;
- g) enintään 100 prosenttiin todellisista kustannuksista, jotka aiheutuvat neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ⁽³⁾ mukaisesti suoritettusta luonnonmukaisten tuotantomenetelmien valvonnasta.

3. Tukea voidaan myöntää vain tarkastuksiin, joiden tekijät tai teettäjät ovat kolmansia osapuolia, kuten toimivaltaisia sääntelyviranomaisia tai näiden nimissä toimivia elimiä, taikka riippumattomia laitoksia, jotka vastaavat alkuperänimitysten, luonnonmukaista tuotantotapaa osoittavien merkintöjen tai laatumerkkien valvonnasta edellyttäen, että nämä nimitykset ja merkinnät ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia.

4. Viljelijän tai valmistajan itse toteuttamista tarkastuksista aiheutuviin kustannuksiin tai kun yhteisön lainsäädännössä säädetään, että tuottajat vastaavat tarkastuskustannuksista, tarkentamatta maksujen tosiasiallista tasoa, maksettavalle tuelle ei myönnetä poikkeusta.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 9.

⁽³⁾ EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

5. Edellä 2 kohdan mukaisesti myönnettävän julkisen tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa tuensaajaa kohti millä tahansa kolmivuotisjaksolla. Tukea laskettaessa tuensaaja katsotaan kyseisessä kohdassa luetelluista palveluista nauttivaksi henkilöksi.

6. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla toimijoilla on oltava mahdollisuus saada tätä tukea puolueettomasti määrittelyjen edellytysten perusteella. Jos 2 kohdassa lueteltujen palvelujen suorittajat ovat tuottajaryhmittymiä tai muita maatalouden keskinäistä tukea tarjoavia järjestöjä, ryhmän jäsenyys ei saa olla edellytyksenä palvelujen saamiselle. Muiden kuin ryhmittymän jäsenten osallistuminen ryhmittymän tai järjestön hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava palvelun tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

7. Jos palvelun vastaanottaja ei voi vapaasti valita 2 kohdassa luetellun palvelun tarjoajaa, ja ellei palvelun luonteen tai sen tarjoamisen oikeusperustan johdosta tarjoajia voi olla enempää kuin yksi, palveluntarjoaja on valittava ja sen palkkio maksettava markkinaperiaatteiden mukaisesti syrjimättä ketään, ja tarvittaessa on käytettävä yhteisön lainsäädännön mukaisia tarjouskilpailumenettelyjä ja joka tapauksessa riittävää mainontaa, jotta kyseiset palvelumarkkinat ovat avoimna kilpailulle ja jotta julkisia hankintoja koskevien sääntöjen puolueeton soveltaminen voidaan varmistaa.

14 artikla

Teknisen tuen antaminen maatalousalalla

1. Tuki on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos sen kohteena ovat 2 kohdassa luetellut teknisen tuen antamista koskevat tukikelpoiset kustannukset ja se täyttää 3—5 kohdassa säädetyt edellytykset.

2. Tukea voidaan myöntää kattamaan seuraavia tukikelpoisia kustannuksia:

- a) viljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden opetus ja koulutus:
  - i) koulutusohjelman järjestämiskustannukset;
  - ii) osallistujan matka- ja oleskelukustannukset;
  - iii) viljelijän tai maataloustyöntekijän poissaolon aikana lomituspalveluista aiheutuneet kustannukset;
- b) maatilojen lomituspalvelut: viljelijän, viljelijän kumppanin tai maataloustyöntekijän varsinaiset lomituskustannukset sairauden ja lomien aikana;
- c) sellaisten neuvontapalvelujen maksut, jotka eivät koske jatkuvaa tai säännöllistä toimintaa, eivätkä liity yrityksen tavanomaisiin toimintakuluihin, kuten rutiinimaisiin veroneuvontapalveluihin, säännöllisiin lainopillisiin palveluihin tai mainontaan;

d) kilpailujen, näyttelyiden ja messujen järjestäminen ja niihin osallistuminen:

- i) osallistumismaksut;
- ii) matkakulut;
- iii) julkaisujen kustannukset;
- iv) näyttelytilojen vuokra.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti myönnettävän julkisen tuen kokonaismäärä saa olla enintään 100 000 euroa tuensaajaa kohti millä tahansa kolmivuotisjaksolla tai enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista sen mukaan, kumpi mainituista määristä on suurempi. Tukea laskettaessa tuensaaja katsotaan teknisestä tuesta nauttivaksi henkilöksi.

4. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla toimijoilla on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määrittelyjen edellytysten perusteella. Jos teknisen tuen toimittajat ovat tuottajaryhmittymiä tai muita maatalouden keskinäistä tukea tarjoavia järjestöjä, ryhmän jäsenyys ei saa olla edellytyksenä palvelujen saamiselle. Muiden kuin ryhmittymän jäsenten osallistuminen ryhmittymän tai järjestön hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava palvelun tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

5. Jos palvelun vastaanottaja ei voi vapaasti valita teknisen tuen tarjoajaa, palveluntarjoaja on valittava ja sen palkkio maksettava markkinaperiaatteiden mukaisesti syrjimättä ketään, ja tarvittaessa on käytettävä yhteisön lainsäädännön mukaisia tarjouskilpailumenettelyjä ja joka tapauksessa riittävää mainontaa, jotta kyseiset palvelumarkkinat ovat avoimna kilpailulle ja jotta julkisia hankintoja koskevien sääntöjen puolueeton soveltaminen voidaan varmistaa.

15 artikla

Tuki kotieläintuotannon alalle

Kotieläintuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettävä tuki, joka täyttää seuraavat edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta:

- a) tuen ollessa enintään 100 prosenttia kantakirjojen laatimisesta ja ylläpitämisestä aiheutuvista hallinnollisista kustannuksista;
- b) tuen ollessa enintään 70 prosenttia kustannuksista kolmansien osapuolien toteuttamiin tai niiden puolesta toteutettujen kokeisiin, joilla määritetään kotieläinten perimän laatu tai niiden tuotos; kotieläinten omistajan tekemistä tarkastuksista aiheutuneisiin kustannuksiin maksettavalle tuelle ei myönnetä poikkeusta; maidon laatua koskevien rutiinitar kastusten kustannuksiin tarkoitettulle tuelle ei myönnetä poikkeusta;

- c) tuen ollessa enintään 40 prosenttia eläinten jalostuskeskuksiin tehdyistä investoinneista aiheutuneista ja kotieläinten innovatiivisten jalostustekniikoiden tai -käytäntöjen käyttöönotosta tilalla aiheutuneista 4 artiklassa luetelluista tukikelpoisista kustannuksista; keinosiemennyksen käyttöönotosta tai toteuttamisesta aiheutuviin kustannuksiin tarkoitulle tuelle ei myönnetä poikkeusta;
- d) TSE-testien kustannuksiin myönnettävä tuki enintään 100 prosenttiin asti.

Jos kuitenkin on kyse ihmisravinnoksi teurastettujen nautaeläinten pakollisesta BSE-testauksesta, välittömän ja välillisen tuen kokonaismäärä, yhteisön maksut mukaan luettuina, saa olla enintään 40 euroa testiä kohti. Määrä käsittää kaikki tehdyistä testeistä aiheutuvat kustannukset, testausvälineiden, näytteenoton sekä näytteiden kuljetuksen, testaamisen, varastoinnin ja hävittämisen kustannukset mukaan luettuina. Testauspakko voi perustua yhteisön tai kansalliseen lainsäädäntöön.

TSE-testien kustannuksiin myönnettävä valtiontuki on maksettava toimijalle, jonka tehtäväksi testit kuuluvat. Jotta kuitenkin helpotettaisiin tällaisen valtiontuen hallintoa, tuki voidaan maksaa toimijan asemesta laboratorioille, jos valtiontuki siirretään kokonaisuudessaan toimijalle. Toimijan, jonka tehtäväksi testit kuuluvat, välittömästi tai välillisesti saaman valtiontuen on heijastuttava vastaavasti kyseisen toimijan veloittamina alhaisempina hintoina.

16 artikla

Eräissä neuvoston asetuksissa säädetty tuki

Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetty tuki, joka täyttää seuraavat edellytykset, on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuva ja vapautettu perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta:

- a) jäsenvaltioiden rahoitusosuudet, jotka täyttävät kaikki maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myyninedistämis-toimista kolmansissa maissa 14 päivänä joulukuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2702/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset;
- b) jäsenvaltioiden rahoitusosuudet, jotka täyttävät kaikki maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämis-toimista sisämarkkinoilla 19 päivänä joulukuuta 2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2826/2000 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2—4 kohdassa säädetty edellytykset;
- c) jäsenvaltioiden myöntämä tuki, joka täyttää kaikki tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 4 kohdassa säädetty edellytykset;

⁽¹⁾ EYVL L 327, 21.12.1999, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

- d) jäsenvaltioiden myöntämä tuki, joka täyttää kaikki maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1255/1999 ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset;
- e) jäsenvaltioiden myöntämä tuki, joka täyttää kaikki naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1254/1999 ⁽⁵⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 5 ja 14 kohdassa säädetty edellytykset;
- f) tuki, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2777/2000 ⁽⁶⁾ 3 ja 4 artiklan mukaisesti;
- g) tuki, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ⁽⁷⁾ 6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- h) tuki, jonka jäsenvaltiot ovat myöntäneet hedelmä- ja vihanesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä loka-kuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽⁸⁾ 15 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

3 LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Tuen myöntämistä edeltävät vaiheet

1. Jotta tuelle voitaisiin myöntää poikkeus tämän asetuksen nojalla, tukijärjestelmän mukaista tukea saa myöntää ainoastaan sellaisiin toimiin ja palveluihin, jotka on toteutettu tai vastaanotettu sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja julkaistu tämän asetuksen mukaisesti.

Jos oikeus tuen saamiseen annetaan tukijärjestelmässä itsessään edellyttämättä mitään hallinnollisia lisätoimia, itse tuki voidaan myöntää vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja julkaistu tämän asetuksen mukaisesti.

Jos tukijärjestelmässä edellytetään, että hakemus jätetään asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, itse tuki voidaan myöntää vasta kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tukijärjestelmä on laadittu ja julkaistu tämän asetuksen mukaisesti;
- b) tukihakemus on jätetty asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle;

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽⁵⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽⁶⁾ EYVL L 321, 19.12.2000, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

c) asianomainen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen siten, että se velvoittaa viranomaisen myöntämään tuen ja että myönnettävän tuen määrä tai määrän laskutapa on selvästi ilmoitettu; toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä hakemuksen vain, jos tukeen tai tukijärjestelmään käytettävissä olevia määrärahoja ei ole kulutettu loppuun.

2. Jotta tuelle voitaisiin myöntää poikkeus tämän asetuksen nojalla, tukijärjestelmään kuulumatonta yksittäistä tukea voidaan myöntää ainoastaan 1 kohdan kolmannen alakohdan b ja c kohdan perusteiden täyttymisen jälkeen toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin.

18 artikla

Tuen kasautuminen

1. Edellä 4—15 artiklassa vahvistettuja tuen enimmäismääriä sovelletaan riippumatta siitä, rahoitetaanko hankkeelle tai toimelle myönnetty tuki kokonaisuudessaan valtion varoista vai rahoittaako yhteisö sitä osittain.

2. Tuki, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, ei saa kasautua perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen muiden valtiontukien tai asetuksen (EY) N:o 1257/1999 51 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden tai yhteisön näihin samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin liittyvien rahoitusosuuksien kanssa, jos kasautuminen johtaa tässä asetuksessa vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin ylittymiseen.

3. Kun jäsenvaltio myöntää tämän asetuksen 8, 10, 13 tai 14 artiklan mukaista tukea yritykselle, sen on ilmoitettava tälle yritykselle, että tuki on myönnetty tämän asetuksen kyseisen artiklan nojalla. Jäsenvaltion on saatava kyseiseltä yritykseltä kaikki tiedot sen saamista muista samankaltaisista tuista. Edellä olevien 13 ja 14 artiklan mukaisen tuen osalta tiedot samankaltaisista tuista on annettava kolmen edeltävän vuoden ajalta.

Jäsenvaltio voi myöntää uutta tukea vasta tarkastettuaan, ettei se nosta minkään mainitun artiklan nojalla myönnetyn tuen kokonaismäärää kyseessä olevana aikana yli kyseisessä artiklassa vahvistetun enimmäismäärän.

19 artikla

Avoimuus ja seuranta

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vähintään 10 työpäivää ennen sellaisen tukijärjestelmän täytäntöönpanoa tai sellaisen tukijärjestelmään sisällyttämisen yksittäisen tuen myöntämistä, jolle myönnetään poikkeus tällä asetuksella, Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaisemista varten tiivistelmä tällaista tukijärjestelmää tai yksittäistä tukea koskevista tiedoista liitteessä I vahvistetun kaavan mukaan. Tiivistelmä on toimitettava sähköisessä muodossa. Komissio lähettää viiden työpäivän

kuluessa kyseisen tiivistelmän saatuaan tunnistenumeroilla varustetun vastaanottoilmoituksen ja julkaisee tiivistelmän Internetissä.

2. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtaiset asiakirjat tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista tukijärjestelmistä, tällaisista järjestelmistä myönnettyistä yksittäisistä tuista ja tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneista yksittäisistä tuista, jotka eivät sisälly voimassa oleviin tukijärjestelmiin. Näiden asiakirjojen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistetut edellytykset poikkeuksen myöntämiselle täytetään, tiedot yrityksen asemasta pk-yrityksenä mukaan luettuina. Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksittäistä tukea koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä ja tukijärjestelmiä koskevat asiakirjat kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin viimeinen yksittäinen tuki on myönnetty järjestelmästä. Kirjallisesta pyynnöstä asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu.

3. Jos jäsenvaltio on perustanut erikseen 8, 10, 13 tai 14 artiklan nojalla myönnettyjä tukia koskevan keskusrekisterin, joka sisältää täydelliset tiedot kaikista tällaisista kyseisen jäsenvaltion viranomaisten myöntämistä tuista, 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan vaatimusta ei sovelleta enää sen jälkeen, kun rekisteri kattaa kolmen vuoden jakson.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava kertomus tämän asetuksen soveltamisesta jokaisen kokonaisen tai osittaisen kalenterivuoden ajalta, jona sitä sovelletaan, liitteessä II vahvistetun kaavan mukaisesti ja sähköisessä muodossa. Kertomus voidaan liittää vuosikertomukseen, joka jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (1) 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja se on toimitettava kertomuksen kohteena olevaa kalenterivuotta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta mennessä.

5. Tukijärjestelmän voimaantultua tai myönnettäessä tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta, tukijärjestelmään sisällyttämätöntä yksittäistä tukea, jäsenvaltioiden on julkaistava Internetissä tällaisen tukijärjestelmän koko teksti tai perusteet ja edellytykset, joilla yksittäinen tuki myönnetään. Verkkosivujen osoite on toimitettava komissiolle yhdessä tukea koskevan tiivistelmän kanssa 1 kohdan mukaisesti. Sen on oltava myös 4 kohdan mukaisesti toimitettavassa vuosikertomuksessa.

20 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2006.

(1) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

2. Ilmoitukset, joiden käsittely on kesken, kun tämä asetus tulee voimaan, on arvioitava asetuksen säännösten mukaisesti. Jos tämän asetuksen edellytykset eivät täyty, komissio tarkastelee käsiteltäviä ilmoituksia maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisesti.

Yksittäiset tuet ja tukijärjestelmät, jotka on pantu täytäntöön ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, ja tuki, joka on myönnetty näiden järjestelmien nojalla ilman komission lupaa ja perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoittamisvelvollisuuden vastaisesti, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja tämän asetuksen nojalla,

jos ne täyttävät tämän asetuksen 3 artiklassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta viittausta tähän asetukseen ja 19 artiklan 1 kohdassa säädettyä tiivistelmän toimittamista ennen tuen myöntämistä, joista säädetään kyseisen artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan b ja c alakohdassa. Komissio tarkastelee tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, asiaa koskevien kehysten, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

3. Tämän asetuksen voimassaolon päätyttyä sen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukijärjestelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan 1 kohdan toisessa alakohdassa mainitusta päivämäärästä alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LITE I

Malli, jonka mukainen tiivistelmä on toimitettava aina otettaessa käyttöön tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tukijärjestelmä ja myönnettäessä tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanutta, tukijärjestelmiin sisältyvätöntä yksittäistä tukea

Tiivistelmä komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 mukaisesti myönnetystä valtiontuesta**Jäsenvaltio**

Alue (Alueen nimi on ilmoitettava, jos tuen myöntää muu kuin keskusviranomaisen.)

Tukijärjestelmän nimike tai yksittäisen tuen saaneen yrityksen nimi (Tukijärjestelmän nimi tai yksittäisen tuen tapauksessa tuensaajan nimi.)

Oikeusperusta (Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen täsmällinen kansallinen lakiviittaus.)

Tukijärjestelmän arvioidut vuosikustannukset tai yritykselle myönnetyn yksittäisen tuen kokonaismäärä (Määrät ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Jos kyseessä on tukijärjestelmä, ilmoitetaan kaikkien järjestelmään sisältyvien tukitoimenpiteiden osalta vuotuisten talousarviomäärärahojen kokonaismäärä tai arvioitu vuotuinen verotulojen menetys. Jos kyseessä on yksittäinen tuki, ilmoitetaan tuen kokonaismäärä/verotulojen menetys. Tarvittaessa ilmoitetaan myös, kuinka monen vuoden ajan tukierää maksetaan tai kuinka monen vuoden ajan verotuloja arvioidaan menetettävän. Vakuuksien osalta ilmoitetaan molemmissa tapauksissa taattujen lainojen (enimmäismäärä)).

Tuen enimmäisintensiteetti (Ilmoitetaan tuen enimmäisintensiteetti tai tuen enimmäismäärä tukikelpoista kustannuserää kohti.)

Täytäntöönpanopäivä (Ilmoitetaan päivämäärä, josta alkaen tukea voidaan myöntää tukijärjestelmästä tai jolloin yksittäinen tuki myönnetään.)

Tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kesto (Ilmoitetaan päivämäärä (vuosi ja kuukausi), johon asti tukea voidaan myöntää tukijärjestelmästä, tai jos kyseessä on yksittäinen tuki ja soveltuvin osin, viimeisen tukierän arvioitu maksupäivä (vuosi ja kuukausi).)

Tuen tarkoitus (Ensisijaisena tavoitteena on pk-yritysten tukeminen. Ilmoitetaan muut (toissijaiset) tavoitteet. Ilmoitetaan, mikä on se artikla [4—16 artiklasta], jota käytetään, ja tukijärjestelmän tai yksittäisen tuen kattamat tukikelpoiset kustannukset.)

Alat, joita tuki koskee (Ilmoitetaan, sovelletaanko järjestelmää tuottamiseen ja/tai jalostamiseen ja/tai kaupan pitämiseen. Ilmoitetaan osa-alat mainiten kyseinen eläintuotannon laji (esim. sika/siipikarja) tai kasvituotannon laji (esim. omena/tomaatti).)

Tuen myöntävän viranomaisen nimi ja osoite

Verkko-osoite (Internet-osoite, josta löytyy tukijärjestelmän koko teksti tai perusteet ja edellytykset, joilla yksittäinen tuki voidaan myöntää tukijärjestelmän ulkopuolella.)

Muut tiedot

LIITE II

Komissiolle toimitettavan määräaikaiskertomuksen malli**Malli vuosikertomuksesta, joka on toimitettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla annetun ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisesti poikkeuksen saaneista tukijärjestelmistä**

Jäsenvaltioiden on käytettävä seuraavaa kaavaa asetuksen (EY) N:o 994/98 nojalla annetuissa ryhmäpoikkeusasetuksissa tarkoitettun ilmoitusvelvollisuutensa täyttämiseen.

Kertomukset on toimitettava myös sähköisessä muodossa.

Tiedot, jotka on toimitettava kaikista asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan nojalla annettujen ryhmäpoikkeusasetusten mukaisista tukijärjestelmistä:

1. Tukijärjestelmän nimike.

2. Sovellettava komission poikkeusasetus.

3. Kustannukset.

Jokaisesta tukijärjestelmään liittyvästä tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkeinen laina jne.) on toimitettava erilliset tiedot. Luvut ilmoitetaan euroina tai tarvittaessa kansallisena valuuttana. Verokustannusten osalta on ilmoitettava vuotuiset verotulojen menetykset. Jos tarkkoja lukuja ei ole tiedossa, menetykset voidaan arvioida.

Kustannuksia kuvaavat tiedot on toimitettava seuraavasti:

Jokaisesta ohjelman mukaisesta tukitoimenpiteestä (esimerkiksi avustus, halpakorkeinen laina, vakuus jne.) toimitetaan tarkasteluvuodelta seuraavat tiedot:

3.1 Maksusitoumukset, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, vakuuksia koskevat tiedot jne. uusista tuetuista hankkeista. Vakuusohjelmien osalta olisi ilmoitettava myönnettyjen uusien vakuuksien kokonaismäärä.

3.2 Todelliset maksut, (arvioidut) verotulojen tai muiden tulojen menetykset, vakuuksia koskevat tiedot jne. uusista ja käynnissä olevista tuetuista hankkeista. Vakuusohjelmien osalta olisi ilmoitettava seuraavat tiedot: vakuuksien kokonaismäärä, vakuusmaksuista saadut tulot, tuensaajilta takautumisoikeuden perusteella perityt vakuudet, suoritettut vakuusvastuut, ohjelman toimintatulos tarkasteluvuotena.

3.3 Tuettavien hankkeiden ja/tai yritysten määrä.

3.4 [Jätetään tyhjäksi]

3.5 Seuraavien arvioitu kokonaismäärä:

- tuetut investoinnit,
- tuettujen perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämiskustannukset,
- tuetun yleisen edun vuoksi tehtävän maatilana rakennusten siirron kustannukset,
- jalostamiseen ja kaupan pitämiseen liittyvät investoinnit,
- nuorten viljelijöiden aloitustuki,
- tuki varhaiseläkkeelle siirtymiseen,
- tuettujen tuottajaryhmittymien kustannukset,
- tuettujen vakuutusmaksujen kustannukset,
- tuetun maa-alueiden uusjaon kustannukset,
- tuetun laadukkaiden maataloustuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen kustannukset,
- tuetun teknisen tuen kustannukset.

3.6 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alueellinen jakautuminen jaoteltuna joko NUTS-2 ⁽¹⁾ tai sitä alemman tason taikka 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan alueiden, 87 artiklan 3 kohdan c mukaisten alakohdan alueiden ja tukea saamattomien alueiden tai epäsuotuisien alueiden ja muiden alueiden mukaisesti.

3.7 Edellä 3.1 kohdassa ilmoitettujen määrien alakohtainen jakautuminen tuensaajan toiminta-alan mukaan (jos tuki kattaa useamman kuin yhden alan, ilmoitetaan jokaisen alan osuus):

- tuottaminen ja/tai jalostaminen ja/tai kaupan pitäminen,
- eläintuotteen laji,
- kasvituotteen laji.

4. Muut tiedot ja huomautukset.

(1) NUTS on EY:n tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2/2004,
annettu 2 päivänä tammikuuta 2004,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2348/2003 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 5 EUR/t vahvistetusta tullin määrästä, tullessa tarkistetaan vastaavasti. Mainittu poikkeaminen on tapahtunut. Tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 2348/2003 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2348/2003 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä tammikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä tammikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 346, 31.12.2003, s. 54.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	12,70
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	42,14
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	42,14
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	12,70

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(30.12 ja 31.12.2003 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	heikko- laatunen (**)	USbarley 2
Noteeraus (EUR/t)	130,36 (****)	78,39	165,58 (***)	155,58 (***)	135,58 (***)	122,99
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	15,01	—	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	16,49	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(***) Fob Duluth.

(****) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 25,67 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 36,74 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 16 päivänä joulukuuta 2003,

Alankomaiden kuningaskunnan EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä koskevista kansallisista säännöksistä

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4749)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/1/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

I TOSISEIKAT

- (1) Alankomaiden kuningaskunnan hallitus antoi 17 päivänä tammikuuta 2003 päivätyllä pysyvän edustonsa kirjeellä Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissiolle tiedoksi lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä koskevat kansalliset säännöksensä, jotka se katsoo tarpeelliseksi pitää voimassa tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdenkymmenennen kerran 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/45/EY⁽¹⁾ hyväksymisen jälkeen.

1. PERUSTAMISSOPIIMUKSEN 95 ARTIKLAN 4 JA 6 KOHTA

- (2) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 ja 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

”4. Jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiseksi tiedoksi komissiolle.

(...)

⁽¹⁾ EYVL L 177, 6.7.2002, s. 21.

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä määräajan kuluessa, 4 (...) kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksytyinä.

Komissio voi ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että tässä kohdassa määrättyä määräaikaa voidaan pidentää edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräjän pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä.”

2. DIREKTIIVI 2002/45/EY

- (3) Tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetussa neuvoston direktiivissä 76/769/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, annetaan säännökset tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoittamisesta.
- (4) Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti direktiiviä sovelletaan liitteessä I lueteltuihin vaarallisiin aineisiin ja valmisteisiin. Direktiivin 2 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että liitteessä I lueteltuja vaarallisia aineita ja valmisteita voidaan saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan liitteessä määrättyjen edellytysten mukaisesti.
- (5) Direktiiviä 76/769/ETY on muutettu useita kertoja muun muassa uusien vaarallisten aineiden ja valmisteiden lisäämiseksi liitteeseen I, jotta niihin voidaan soveltaa markkinoille saattamista ja/tai käyttöä koskevia rajoituksia, jotka ovat tarpeen ihmisen terveyden ja/tai ympäristön suojelemiseksi.
- (6) Perustamissopimuksen 95 artiklan tarjoaman oikeusperustan nojalla annetulla direktiivillä 2002/45/EY on lisätty direktiivin 76/769/ETY liitteeseen I uusi 42 kohta, joka koskee kloorattuja alkaaneja, joissa on 10—13 hiiliatomia (lyhytketjuiset klooratut parafiinit), ja jossa annetaan säännökset kyseisten aineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä.
- (7) Liitteessä I olevan 42 kohdan 1 alakohdan mukaan lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja ei saa saattaa markkinoille käytettäväksi aineina tai muiden aineiden tai valmisteiden ainesosina 1:tä prosenttia suurempina pitoisuuksina
- metallintyöstössä,
  - nahan rasvausseoksissa.
- (8) Liitteessä I olevan 42 kohdan 2 alakohdassa määrätään, että Euroopan komissio tarkastelee lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien kaikkia muita käyttömuotoja uudelleen yhteistyössä jäsenvaltioiden ja OSPAR-komitean kanssa ennen 1 päivää tammikuuta 2003 lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien terveys- ja ympäristöriskejä koskevan mahdollisen uuden ja asian kannalta merkityksellisen tieteellisen tiedon valossa ja että Euroopan parlamentille ilmoitetaan tämän uudelleentarkastelun tuloksesta.
- (9) Direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 6 päivänä heinäkuuta 2003 ja että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä ja alettava soveltaa niitä viimeistään 6 päivänä tammikuuta 2004.

⁽²⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201.

3. KANSALLISET SÄÄNNÖKSET

- (10) Alankomaiden tiedoksi antamat kansalliset säännökset otettiin käyttöön lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien tiettyjen käyttömuotojen kieltämistä koskevista säännöistä 3 päivänä marraskuuta 1999 tehdyllä päätöksellä (kloorattuja parafiineja koskeva päätös, kemikaalilaki (WMS)) (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).
- (11) Päätöksen 1 artiklassa säädetään, että päätös koskee kloorattuja alkaaneja, joissa on 10–13 hiiliatomia ja joiden kloorausaste on vähintään 48 painoprosenttia.

Päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että 1 artiklassa tarkoitettuja lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja ei saa käyttää:

- a) maalien, pinnoitteiden tai tiivisteiden pehmentiminä,
- b) metallintyöstönesteissä,
- c) kumin, muovien tai tekstiilien palonestoaineena.

Päätöksen 2 artiklan 2 kohdan mukaan lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja saa kuitenkin käyttää 31 päivään joulukuuta 2004 asti patojen tiivisteissä tai palonestoaineena kaivosteollisuuden erikoiskäyttöön tarkoitetuissa kuljetushihnoissa.

- (12) Nämä säännökset annettiin komissiolle tiedoksi teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽³⁾ mukaisesti säännösten valmisteluvaiheessa 8 päivänä maaliskuuta 1999. Alankomaat korosti, että suunnitellut säännökset olivat tarpeen, jotta se voisi täyttää kansainväliset velvoitteensa, jotka sillä on maalta peräisin olevan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn yleissopimuksen ("Pariisin yleissopimus", jonka sopimuspuolena Alankomaiden kuningaskunta on) ja sen täytäntöön panemiseksi kloorattujen parafiinien asteittaisesta käytöstäpoistamisesta kesäkuussa 1995 tehdyn Pariisin komission (PARCOM) päätöksen 95/1 nojalla⁽⁴⁾. Viisi jäsenvaltiota⁽⁵⁾ ja Euroopan komissio esittivät huomautuksia, ja Espanja antoi yksityiskohtaisen lausunnon. Kaikki nämä jäsenvaltiot Tanskaa ja Itävaltaa lukuun ottamatta vastustivat suunniteltujen kansallisten säännösten käyttöönottoa samoin kuin Euroopan komissio.

4. TAUSTAA LYHYTKETJUISTA KLOORATUISTA PARAFIINEISTA

- (13) Klooratut parafiinit ovat kemiallisia aineita, jotka on valmistettu suoraketjuisia parafiineja tai alkaaneja klooraamalla. Ne jaetaan usein ryhmiin lähtöaineen ketjun pituuden ja lopputuotteen klooripitoisuuden mukaan. Kolme pääryhmää ovat: lyhytketjuiset (SCCP), keskipitkäketjuiset (MCCP) ja pitkäketjuiset klooratut parafiinit (LCCP). Lyhytketjuiset klooratut parafiinit valmistetaan 10–13 hiiliatomin pituisista suoraketjuisista parafiineista. Kaupalliset lyhytketjuiset klooratut parafiinit voivat sisältää keskimäärin 49–71 prosenttia klooria. Niitä voidaan saattaa markkinoille ja käyttää puhtaana, mutta lisäksi niitä voi esiintyä epäpuhtauksina muissa aineissa ja valmisteissa, erityisesti keskipitkäketjuisissa klooratuissa parafiineissa⁽⁶⁾.

⁽³⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ Pariisin yleissopimuksessa sopimuspuolet sitoutuivat toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet maalta peräisin olevan meren pilaantumisen estämiseksi ja torjumiseksi. Kaikki Euroopan yhteisön jäsenvaltiot Itävaltaa, Kreikkaa, Luxemburgia ja Italiaa lukuun ottamatta ovat allekirjoittaneet sopimuksen. Myös Euroopan yhteisö on osapuolena sopimuksessa. Sopimuksen hallinnoinnista vastaa Pariisin komissio (PARCOM), joka muodostuu kunkin sopimuspuolen edustajista. Sopimuksen 18 artiklan 3 kohdassa määrätään, että edellä tarkoitettu komissio voi hyväksyä ohjelmia ja toimenpiteitä sopimuksen liitteessä A olevassa I, II ja III osassa lueteltujen kemiallisten aineiden maalta käsin aiheuttaman pilaantumisen estämiseksi tai vähentämiseksi. Edellä mainitun 18 artiklan 3 kohdan tarjoaman oikeusperustan nojalla hyväksytyssä PARCOM-päätöksessä 95/1 säädetään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien tiettyjen käyttömuotojen asteittaisesta lopettamisesta seuraavan aikataulun mukaisesti: käyttö maalien ja pinnoitteiden pehmentiminä, metallintyöstönesteissä sekä kumin, muovien tai tekstiilien palonestoaineena 31 päivään joulukuuta 1999 mennessä ja tiivisteiden pehmentiminä sekä palonestoaineena kaivosteollisuuden erikoiskäyttöön tarkoitetuissa kuljetushihnoissa 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä. Pariisin yleissopimuksen sopimuspuolina olevista 11:stä Euroopan yhteisön jäsenvaltiosta kaikki ovat Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta sitoutuneet noudattamaan PARCOM-päätöksen 95/1 velvoitteita. Euroopan yhteisö ei ole PARCOM-päätöksen osapuoli. Pariisin yleissopimus on myöhemmin korvattu uudella Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusopimuksella (OSPAR-yleissopimus, 1992) ja Pariisin komissio uuden yleissopimuksen mukaisesti OSPAR-komitealla.

⁽⁵⁾ Italia, Tanska, Yhdistynyt kuningaskunta, Itävalta ja Saksa.

⁽⁶⁾ Direktiivissä 2002/45/EY säädetään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien pitoisuusrajaksi 1 prosenttia silloin, kun ne esiintyvät muiden aineiden tai valmisteiden ainesosina.

- (14) Euroopan yhteisössä lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja käytetään pääasiassa metallintyöstö-
neiden lisäaineena. Lisäksi niitä käytetään palonestoaineena kumivalmisteissa sekä maalien ja muiden
pinnoitteiden lisäaineena. Vähemmässä määrin niitä käytetään myös rasvausaineena ja pehmitteenä
nahkateollisuudessa, kyllästeenä tekstiiliteollisuudessa ja tiivisteiden lisäaineena.
- (15) Myrkyllisyytensä, ilmeisen pysyvyytensä ja biokertyvyytensä vuoksi lyhytketjuiset klooratut parafiinit
kuuluvat aineisiin, jotka Pariisin yleissopimuksen (nykyisin OSPAR-yleissopimus) ⁽⁷⁾ nojalla ovat
pilaantumista torjuvien toimenpiteiden kohteena. Pariisin komissio ilmaisi 1990-luvun alussa
huolensa lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien päästöistä meriympäristöön ja alkoi harkita niiden
käyttöä koskevia sääntelytoimenpiteitä. Eurooppalaiset tuottajat ehdottivat samaan aikaan vapaaeh-
toista sopimusta, jolla oli tarkoitus asteittain lopettaa metallintyöstönesteissä käytettäviksi tarkoitet-
tujen lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien toimitukset sekä kannustaa jalostusketjun loppupään
tuotannonaloja käyttämään vesiympäristölle vähemmän vahingollisia tuotteita. Neuvotteluissa ei
päästy sopimukseen, ja Pariisin komissio (PARCOM) hyväksyi lopulta päätöksen 95/1. Yhdistynyt
kuningaskunta vastusti päätöstä sen perusteella, että sen tukena ei ollut asianmukaista riskinar-
viointia.
- (16) Lyhytketjuiset klooratut parafiinit sisällytetään komission asetuksella (EY) N:o 1179/94 ⁽⁸⁾ niiden
prioriteettiaineiden ensimmäiseen luetteloon, joista on tehtävä riskinarviointi olemassa olevien
aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston
asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽⁹⁾ mukaisesti. Riskinarviointiraportin esittelijänä toimii Yhdistynyt
kuningaskunta.
- (17) Yhdistyneen kuningaskunnan laatima lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskeva riskinarviointira-
potti saatiin valmiiksi syyskuussa 1997 sen jälkeen, kun jäsenvaltioiden tekniset asiantuntijat olivat
tarkastaneet raportin ⁽¹⁰⁾. Raportissa tarkasteltiin kaikkia vuoteen 1996 mennessä kerättyjä, myös
PARCOM-päätöksen 95/1 perustana olevia tieteellisiä todisteita, ja siinä korostettiin tiettyjä vesi-
eliöihin kohdistuvia ympäristöriskejä, joita lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö metallin-
työstössä ja nahkatuotteiden viimeistelyssä aiheuttaa, sekä esitettiin tämän vuoksi harkittavaksi
kyseisiä riskejä vähentäviä toimenpiteitä. Lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muiden nykyisten
käyttömuotojen ei katsottu antavan aiheutta huoleen ympäristöstä eikä ihmisten terveydestä, vaikka
lisätiedot ja -testit kyseisten parafiinien käytöstä kumituotteissa katsottiinkin tarpeellisiksi, jotta tästä
mahdollisesti aiheutuvat yksittäiset ympäristöriskit voitaisiin riittävällä tavalla kartoittaa.
- (18) Yhdistyneen kuningaskunnan laatima riskinarviointiraportti toimitettiin myrkyllisyyttä, ekomyrkylli-
syyttä ja ympäristöä käsittelevälle tiedekomitealle (SCTEE) vertaisarviointia varten. Kyseinen tiedeko-
mitea vahvisti 27 päivänä marraskuuta 1998 ⁽¹¹⁾ antamassaan lausunnossa riskinarviointitulosten
tieteellisen pätevyyden.

⁽⁷⁾ Katso alaviite 4.

⁽⁸⁾ EYVL L 131, 26.5.1994, s. 3.

⁽⁹⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1. Tässä asetuksessa säädetään muun muassa yhteisön riskinarviointimenettelystä, jota sovel-
letaan olemassa oleviin aineisiin eli aineisiin, jotka sisältyvät Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten
aineiden luetteloon (EYVL C 146, 15.6.1990, s. 1). Kyseisen asetuksen mukaan yhteisön riskinarvioinnin kohteena
olevien prioriteettiaineiden luettelot on hyväksyttävä komission asetuksella, jossa määritellään kunkin aineen arvioin-
nista vastuussa oleva jäsenvaltio (riskinarviointiraportin esittelijä). Arvioitaessa kyseisten aineiden ihmiselle ja ympä-
ristölle aiheuttamia tosiasiallisia tai mahdollisia riskejä on noudatettava erityisiä menettelyjä ja menetelmiä, jotka
määritellään olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevien periaate-
iden vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa
komission asetuksessa (EY) N:o 1488/94 (EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3) ja tarkennetaan uusien ja olemassa olevien
aineiden aiheuttamien riskien arvioinnin tueksi annetuissa teknisissä ohjeissa (Technical Guidance Document on Risk
Assessment for New and Existing Substances — <http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>). Riskinarvioinnin tulokset ja
tarvittaessa myös suositeltava toimintasuunnitelma hyväksytään lopuksi yhteisön tasolla tavallisesti komission suosi-
tuksella. Edellä esitetyllä tavalla hyväksytyn riskinarvioinnin ja suositeltavan toimintasuunnitelman perusteella
komissio päättää ehdotettavista yhteisön toimenpiteistä direktiivin 76/769/ETY tai muiden asiaan liittyvien, voimassa
olevien yhteisön säästöjen mukaisesti.

⁽¹⁰⁾ Jäsenvaltioiden asiantuntijat kokoontuvat säännöllisin väliajoin tarkastelemaan riskinarviointiraportteja valmistellak-
seen toimenpiteitä, jotka on tarkoitus hyväksyä neuvoston asetuksessa (ETY) 793/93 säädettyä komiteamenettelyä
noudattaen.

⁽¹¹⁾ Opinion of the CSTEE on the results of the risk assessment of SCCPs carried out in the framework of Council Regu-
lation (EEC) No 793/93 on the evaluation and control of the risks of existing substances — Brysselissä 27 päivänä
marraskuuta 1998 pidetyssä CSTEE:n kuudennessa täysistunnossa annettu lausunto: [http://europa.eu.int/comm/food/](http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html)
[fs/sc/sct/out23_en.html](http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html)

- (19) Lyhytketjuiset klooratut parafiinit on luokiteltu vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY⁽¹²⁾ liitteen I mukaisiksi vaarallisiksi aineiksi komission direktiivillä 98/98/EY⁽¹³⁾. Ne luokitellaan luokan 3 karsinogeenisiksi aineiksi ja merkitään vaarallisuutta osoittavalla lausekkeella R 40 (peruuttamattomien vaikutusten mahdollinen riski) ja symbolilla Xn (haitallinen). Ne luokitellaan lisäksi ympäristölle vaarallisiksi ja merkitään vaarallisuutta osoittavalla lausekkeella R50/53 (erittäin myrkyllistä vesieliölle, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä) ja symbolilla N (vaarallista ympäristölle).
- (20) Lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskeva riskinarviointiraportti⁽¹⁴⁾ saatiin valmiiksi vuoden 1999 lokakuussa. Lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien riskinarvioinnin tulokset ja niihin perustuva riskien vähentämistä koskeva toimintasuunnitelma hyväksyttiin yhteisön tasolla 12 päivänä lokakuuta 1999 annetulla komission suosituksella (EY) N:o 1999/721⁽¹⁵⁾ asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti. Asian kannalta merkitykselliset suosituksen osuudet esitetään seuraavassa.

"I RISKINARVIOINTI

A. Ihmisten terveys

Riskinarvioinnin päätelmä TYÖNTEKIJÖIDEN, KULUTTAJIEN JA EPÄSUORASTI YMPÄRISTÖN KAUTTA ALTISTUVAN IHMISEN osalta on, että tässä vaiheessa ei ole tarpeen saada lisätietoja, suorittaa lisäkokeita eikä soveltaa riskien vähentämistä koskevia lisätoimenpiteitä. Päätelmän perusteet:

- Riskinarviointi osoittaa, ettei edellä mainituille väestöryhmille oleteta aiheutuvan riskejä. Työntekijöiden mahdollinen altistuminen aineelle tuotannossa ja käytön seurauksena tapahtuu pääasiassa ihon kautta. Ainetta sisältäviä nestemäisiä metallintyöstöaineita ja sulateliimoja käytettäessä altistumista voi tapahtua myös hengitysteitse. Riskin vähentämistä koskevien, voimassa olevan työpaikkoja koskevan ja muun asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön mukaisesti jo sovellettavien toimenpiteiden katsotaan olevan riittäviä.
- Kuluttajien altistumista aineelle, mikä voi tapahtua ihokontaktista sillä käsiteltyihin nahkatuotteisiin tai nestemäisten metallintyöstöaineiden muusta kuin ammattikäytöstä, ei pidetty ongelmana.

B. Ympäristö

Riskinarvioinnin päätelmä VESIEKOSYSTEEMIN (sedimentit) ja MAAEKOSYSTEEMIN osalta on, että tarvitaan lisätietoja ja/tai -kokeita. Päätelmän perusteet:

- Lisätietoja tarvitaan seuraavien riskien luonnehtimiseksi nykyistä paremmin: aineen tuotannosta ja sen käytöstä kumissa aiheutuvat, sedimentteihin kohdistuvat riskit, nestemäisten metallintyöstöaineiden ja nahkatuotteiden viimeistykseen tarkoitettujen tuotteiden formuloinnista ja käytöstä aiheutuvat, maaperään ja sedimentteihin kohdistuvat riskit, sekä maaperään ja sedimentteihin alueellisella tasolla kohdistuvat riskit.

⁽¹²⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽¹³⁾ EYVL L 355, 30.12.1998, s. 1. Tällä direktiivillä lisätään neuvoston direktiivin liitteeseen I muun muassa lyhytketjuiset klooratut parafiinit. Kyseessä on luettelo vaarallisista aineista, joista on yhteisön tasolla annettu yhdenmukaiset luokitusta ja pakkaamista koskevat säännökset kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁴⁾ European Union Risk Assessment Report, CAS No.: 85535-84-8, EINECS No.: 287-476-5, alkanes, C₁₀₋₁₃, chloro", 1st priority list, Volume: 4 — European Commission Joint Research Centre, Institute for health and Consumer Protection, European Chemicals Bureau, Existing substances Institute for Health and Consumer Protection, Joint Research Centre, European Commission" — <http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/>

⁽¹⁵⁾ EYVL L 292, 13.11.1999, s. 42.

Vaadittavat tiedot ovat:

- K_{oc} -kertoimen (*) kokeellinen määrittely,
- maaperän ja sedimenttien tilaa koskevat seurantatiedot sieltä, mistä ainetta vapautuu luontoon,
- toksisuustestitulokset maaperässä ja sedimenteissä elävien organismien osalta, jos edellä mainittujen tietojen perusteella katsotaan, että maaperään ja sedimentteihin kohdistuu riskejä.

Riskinarvioinnin päätelmä JÄTEVEDENPUHDISTAMOISSA ELÄVIEN MIKRO-ORGANISMIIEN ja ILMAKEHÄN osalta on, että tässä vaiheessa ei ole tarpeen saada lisätietoja, suorittaa lisäkokeita eikä soveltaa riskien vähentämistä koskevia lisätoimenpiteitä. Päätelmän perusteet:

- Riskinarviointi osoittaa, ettei edellä mainituille ympäristön osille oleteta aiheutuvan riskejä. Riskien vähentämistä koskevien nykyisin sovellettavien toimenpiteiden katsotaan olevan riittäviä.

Riskinarvioinnin päätelmä VESIEKOSYSTEEMIN (sedimenttejä lukuun ottamatta) ja RAVINTOKETJUUN KOHDISTUVIEN, YMPÄRISTÖN OSASTA RIIPPUMATTOMIEN VAIKUTUSTEN osalta on, että riskien rajoittamiseksi tarvitaan erityistoimenpiteitä. Päätelmän perusteet:

- ainetta sisältävien nestemäisten metallintyöstöaineiden ja nahkatuotteiden viimeistelyyn tarkoitettujen tuotteiden formuloinnin ja käytön seurauksena tapahtuvasta altistumisesta paikallisille vesiekosysteemeille aiheutuvien vaikutusten riski,
- nahkatuotteiden viimeistelyyn tarkoitettujen ainetta sisältävien tuotteiden formuloinnin ja käytön seurauksena sekä ainetta sisältävien nestemäisten metallintyöstöaineiden käytön seurauksena syntyvien ravintoketjuun kohdistuvien, ympäristön osasta riippumattomien vaikutusten riski.

II TOIMINTASUUNNITELMA RISKIEN RAJOITTAMISEKSI — YMPÄRISTÖ

Yhteisön tasolla on harkittava aineen markkinoille saattamisen ja käytön rajoittamista keinona suojella ympäristöä tuotteiden käytöltä ja formuloinnilta erityisesti metallintyöstössä ja nahkatuotteiden viimeistelyssä. Tarvitaan lisätutkimuksia sen selvittämiseksi, millaiset käyttötarkoitukset voitaisiin sallia. Ympäristön suojelemiseksi määritetyt toimenpiteet vähentävät myös ihmisten altistumista aineelle.

(*) Orgaanisen hiilen jakaantumiskerroin on parametri, joka osoittaa yhdisteen jakaantumisen maaperän orgaanisen hiilen (esimerkiksi humushappo) ja veden välillä."

- (21) Komissio antoi 20 päivänä kesäkuuta 2000 ehdotuksen direktiivin 76/769/EY muuttamiseksi siten, että yhteisön tason riskinarvioinnissa ehdotetut markkinoille saattamista ja käyttöä koskevat rajoitukset otetaan käyttöön, mikä johti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/45/EY antamiseen.
- (22) Komissio aloitti direktiivin 76/769/ETY liitteessä I olevan 42 kohdan 2 alakohdan, sellaisena kuin se on lisättyä direktiivillä 2002/45/EY, vaatimusten mukaisesti lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muiden käyttömuotojen tarkastelun. Se pyysi tässä yhteydessä Yhdistynyttä kuningaskuntaa asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisena, lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevan riskinarviointiraportin esittelijänä keräämään kaikki saatavilla olevat asian kannalta merkitykselliset uudet tiedot, tarkastelemaan niitä sekä tarvittaessa saattamaan yhteisön riskinarviointiraportin ajan tasalle. Lisäksi komissio tiedusteli OSPAR-sihteeristöltä, oliko lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien aiheuttamista riskeistä saatavilla uutta tieteellistä tietoa, joka saattaisi aiheuttaa muutoksia edellisen riskinarvioinnin päätelmiin. Komissio tiedusteli lopuksi myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevältä tiedekomitealta, oliko tällä tiedossaan uusia tieteellisiä todisteita, jotka voisivat vaikuttaa riskinarvioinnin tuloksiin ja edellyttää sen päätelmien muuttamista.

- (23) Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea totesi 22 päivänä joulukuuta 2002 antamassaan lausunnossa⁽¹⁶⁾ päätelmänään, etteivät lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevat uudet tiedot antaneet aihetta yhteisön tason riskinarvioinnin päätelmien muuttamiseen.
- (24) Yhdistynyt kuningaskunta laati helmikuussa 2003 direktiivin 2002/45/EY mukaisesti ajan tasalle saatetun, lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevan riskinarviointiraporttiluonnoksen, joka toimitettiin jäsenvaltioiden teknisten asiantuntijoiden tarkasteltavaksi⁽¹⁷⁾. Raportin lopullinen versio asetettiin saataville vuoden 2003 heinäkuun lopulla. Raportissa tarkastellaan uusia, alkuperäisen riskinarvioinnin valmistumisen jälkeen saatuja tietoja, jotka koskevat ympäristön altistumista lyhytketjuisille klooratuille parafiineille sekä näiden aineiden ympäristövaikutuksia ja niiden kulkeutumista, käyttäytymistä ja hajoamista ympäristössä, ja siinä arvioidaan uudelleen sellaisen käytön aiheuttamia riskejä, johon ei sovelleta direktiivissä 2002/45/EY asetettuja markkinoille saattamista ja käyttöä koskevia rajoituksia. Huomioon on lisäksi otettu myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kaksi edellä (johdanto-osan 18 ja 23 kappaleessa) tarkoitettua lausuntoa. Toisin kuin alkuperäisessä riskinarvioinnissa, ajantasaistetussa riskinarvioinnissa tarkastellaan myös paikalliseen ja laajempaan meriympäristöön kohdistuvia riskejä. Viimeksi mainitut riskit on arvioitu käyttämällä äskettäin valmistuneita arviointikriteerejä, joita käytetään hitaasti tai hyvin hitaasti hajoavien, biokertyvien tai erittäin biokertyvien ja myrkyllisten aineiden tunnistamisessa⁽¹⁸⁾. Raportissa tarkastellaan lisäksi lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien päästöjä, joita kyseisiä aineita sisältävät tuotteet aiheuttavat elinaikanaan.
- (25) Raportti on kaksiosainen, ja siinä keskitytään ympäristölle aiheutuviin riskeihin. Ensimmäisessä osassa kuvataan PEC- ja PNEC-arvojen suhteeseen⁽¹⁹⁾ perustuvaa riskinarviointia (jäljempänä ”klassinen riskinarviointi”). Toisessa osassa lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja arvioidaan soveltamalla hajoamista, biokertyvyyttä ja myrkyllisyyttä koskevia kriteerejä sekä kartoitetaan niistä laaja-alaisille merialueille aiheutuvia riskejä (jäljempänä ”PBT-arviointi”).
- (26) Ajan tasalle saatetun riskinarvioinnin tulokset on esitetty seuraavassa:

”x) i) Tarvitaan lisätietoja ja/tai -kokeita.

Pahinta tilannetta kuvaavien PEC/PNEC-suhdelukujen perusteella mahdollisia ovat seuraavat riskit: pintaveteen ja sedimenttiin kohdistuva riski (joka aiheutuu tekstiilien pinnoitteiden formuloinnista ja niiden käytöstä), maaperään kohdistuva riski (joka aiheutuu kumin ja tekstiilien formuloinnista, käytöstä kumissa ja tekstiileissä sekä ’ympäristöön jäävien jätteiden’ alueellisista lähteistä), sekundäärimyrkyttymisen riski (joka aiheutuu kumin ja tekstiilien formuloinnista, käytöstä kumissa ja tekstiileissä sekä käytöstä maaleissa ja pinnoitteissa) sekä meriekosysteemeihin kohdistuva riski (joka aiheutuu lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien kaikista muista käyttömuodoista paitsi käytöstä tiivisteissä, maalien formuloinnissa ja tuotantoalueilla). Altistumisesta tarvitaan yksityiskohdaisia lisätietoja päästöarvioiden tarkentamiseksi. Tietoja voitaisiin hankkia erityisesti seuraavista seikoista:

- kumiseosten suunnittelusta ja kuminjalostuksesta peräisin olevat tosiasialliset päästöt,
- sellaisilla alueilla käytettyjen lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien määrä, joilla harjoitetaan tavanomaista tekstiileisten suunnittelua (formulointia) ja tekstiilien pinnoittamista,
- sellaisilta alueilta lähtöisin olevat päästöt, joilla harjoitetaan pinnoitteiden formulointia ja tekstiilien pinnoittamista,
- maalien käyttökohteista lähtöisin olevat päästöt, ja
- tuotteiden käytöstä ja hävittämisestä aiheutuvat päästöt.

⁽¹⁶⁾ Opinion of the CSTE on ”SCCPs” — Follow-up to Directive 2002/45/EC, Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2002 pidetyssä CSTE:n 35. täysistunnossa annettu lausunto. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

⁽¹⁷⁾ Katso alaviite 10.

⁽¹⁸⁾ Hitaasti hajoavat, biokertyvät ja myrkylliset aineet voivat riskinarvioinnin tueksi annettujen teknisten ohjeiden (ks. alaviite 9) mukaan aiheuttaa meriympäristön pilaantumisen laajalla alueella, joten niiden päästöjä on rajoitettava.

⁽¹⁹⁾ Tämä riskinarviointimenetelmä, josta säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 1488/94 ja jota tarkennetaan arvioinnin tueksi annetuissa teknisissä ohjeissa (ks. alaviite 9), perustuu suhdeluun, joka kuvaa tietyn aineen ennakoidun pitoisuuden (PEC) suhdetta aineen ennakoituun vaikutuksettomaan pitoisuuteen (PNEC) tietyssä ympäristön osassa. Jos suhdeluku on suurempi kuin yksi, kyseessä on todellinen tai mahdollinen riski sen mukaan, millaisia epävarmuustekijöitä PEC- ja PNEC-arvoihin liittyy.

Aine täyttää hitaasti hajoaville, eläviin kudoksiin kertyville ja myrkyllisille aineille eli PBT-aineille asetetut kriteerit, joten sen biologista hajoavuutta voitaisiin testata simulaatiokoikkeella sen puoliintumisajan määrittämiseksi meriympäristössä. Ennustettua vaikutuksesta pitoisuutta (PNEC) sekä merivedessä että sedimentissä voitaisiin tarkistaa myrkyllisyyttä koskevien lisätietojen avulla, mutta tämän tiedon kerääminen ei ole yhtä tärkeää kuin aineen pysyvyyden määrittely. Lisäksi voitaisiin harkita lisätestejä, joilla selvitetään lyhytkestuisten kloorattujen parafiinien biologista hajoavuutta maaperässä.

Huom. Mittausten mukaan ainetta on ympäristössä laajalle levinneenä. Pitoisuuksien kehityksestä ei kuitenkaan ole tietoja, ja ne voivat liittyä aineen sellaiseen aikaisempaan käyttöön, joka on nykyisin valvonnassa. Lisäksi selvää riskiä ei näiden mittausten perusteella ole voitu todeta. Lyhytkestuisten kloorattujen parafiinien esiintyminen arktisilla alueilla ja merien petoeläimissä osoittaa kuitenkin, että tulokset antavat aiheita huoleen. Vaikka tieteellisin perustein ei ole mahdollista todeta, aiheuttaako aine ympäristöriskin nyt tai tulevaisuudessa,

- tiedot aineen esiintymisestä biotoopeissa,
- aineen ilmeinen pysyvyys (laboratoriotesteissä todettu),
- tietojen keruuseen tarvittava aika, ja
- se, että altistumista olisi vaikea vähentää siinä tapauksessa, että lisätiedot vahvistaisivat riskin olemassaolon,

osoittavat, että poliittisella tasolla voitaisiin harkita, onko ennaltaehkäisevien riskinhallintavaihtoehtojen tarkastelu tarpeen nyt kun aineen puoliintumisajasta ympäristössä ei vielä ole mitattua tietoa, jotta voitaisiin vähentää aineen pääsyä veteen eri lähteistä, myös 'ympäristöön jäävistä jätteistä' (sekä maaperään puhdistamolietteestä). Asiaa voitaisiin harkita uudelleen, jos ympäristösimulointikoe osoittaa, ettei pysyvyydekriteeri täyty. Tässä yhteydessä on todettava, että aine näyttää täyttävän kansainvälisissä yleissopimuksissa pysyvälle orgaaniselle yhdisteelle (POP) asetetut kriteerit, minkä perusteella sitä voidaan pitää ehdolla tällaiseksi aineeksi.

- x) ii) Tässä vaiheessa ei ole tarpeen hankkia lisätietoja, suorittaa lisäkokeita eikä soveltaa riskiä vähentäviä lisätoimenpiteitä.

Tämä päätelmä koskee seuraaville kohteille seuraavassa luetelluista käyttömuodoista aiheutuvien riskien arviointia:

- paikalliset pintavedet: tuotantoalueet, kumiseosten suunnittelu ja kuminjalostus, tiivisteiden formulointi ja käyttö, maalien ja pinnoitteiden formulointi ja käyttö; riski aluetasolla (tämän kohdevaikutuksen yhteydessä PNEC-arvoihin liittyy kuitenkin joitakin epävarmuustekijöitä, ja jos tietoja tulkitaan tavanomaista varovaisemmin, voidaan osoittaa tiettyjä riskejä, joita mahdollisesti liittyy tuotantoalueisiin, kumiseosten suunnitteluun ja kuminjalostukseen sekä maalien ja pinnoitteiden teollisuuskäyttöön),
- paikalliset sedimenttialueet: tuotantoalueet, tiivisteiden formulointi ja käyttö, maalien ja pinnoitteiden formulointi ja käyttö; riski aluetasolla,
- jätevedenpuhdistamot: kaikki käyttö,
- ilma ja jäteveden käsittelyprosessit: tuotanto ja kaikki käyttö,
- paikalliset maa-alueet: tuotantoalueet, tiivisteiden formulointi ja käyttö sekä maalien formulointi ja käyttö; maatalousmaa-alueet aluetasolla (tämän kohdevaikutuksen yhteydessä PNEC-arvoihin liittyy kuitenkin joitakin epävarmuustekijöitä, ja jos tietoja tulkitaan tavanomaista varovaisemmin, voidaan osoittaa mahdollisia maalien teollisuuskäyttöön liittyviä riskejä), ja
- sekundäärinen myrkyttyminen: tuotantoalueet, pinnoitteiden käyttö ja maalien formulointi."

- (27) Komissio pyysi myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevää tiedekomiteaa tarkastamaan ajantasaistetun riskinarviointiraportin ja selventämään joitakin tiedoksiannettujen kansallisten säännösten arviointiin liittyviä erityiskysymyksiä. Tiedekomitea antoi lausuntonsa ⁽²⁰⁾ raportista 3 päivänä lokakuuta 2003. Kyseinen komitea on lausuntoa laatiessaan ottanut huomioon Alankomaiden hallituksen toimeksiantaman tutkimuksen "Ecotoxicological advice on chlorinated paraffins", OSPAR-yleissopimukseen kuuluvan, prioriteettiaineita käsittelevän julkaisusarjan selvityksen lyhytketjuisista klooratuista parafiineista (OSPAR-komissio 2001) sekä YK:n Euroopan talouskomission tilapäisen asiantuntijakomitean lyhytketjuisista klooratuista parafiineista laatiman asiakirjan (lopullinen luonnos II, 2003). Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea katsoo PBT-arvioinnin osalta, että vaikka lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien luokitteluun PBT-aineiksi liittyy edelleen epävarmuustekijöitä, tähän mennessä saatujen todisteiden runsaus ja etenkin todisteet siitä, että lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja esiintyy syrjäisillä alueilla ympäristössä ja ravintoketjun huipulla olevissa petoeläimissä, osoittavat, että luokitus on asianmukainen ja etteivät lisätutkimukset todennäköisesti anna aihetta sen muuttamiseen. Tiedekomitea toteaa kuitenkin edelleen katsovansa, ettei riskinhallinta voi perustua yksinomaan PBT-luokitteluun vaan että sitä varten on analysoitava tarkemmin riskit sekä vähintäänkin lähteet, joista ainetta pääsee, ja reitit, joita pitkin se kulkeutuu meriympäristöön. Klassisesta riskinarvioinnista kyseinen komitea toteaa, että vaikka se perustuu useisiin päästöistä ja altistumisesta muodostettuihin pahinta tilannetta koskeviin oletuksiin, huomioon otetaan sen ansiosta nyt myös riskit, joita tekstiilien pinnoitteista ja aineen käytöstä kumissa aiheutuu vesiympäristölle, sedimentille ja maaperälle. Lisäksi se toteaa, että maaperän ja sedimentin osalta PEC/PNEC-suhdelukuun olisi raportissa esitetystä poiketen sovellettava lisäkerrointa 10, jolloin kaikki maaperää ja sedimenttiä varten lasketut riskiä kuvaavat osamäärät olisivat suurempia kuin 1. Se katsoo kuitenkin, että näihin ympäristön osiin kohdistuvien riskien arvioinnissa käytettävät PNEC-arvot eivät ole luotettavia. Se toteaa lisäksi, että kokeellisesti määritetyt PNEC-arvot tarjoavat luotettavamman perustan riskinhallintaa koskeville päätöksille ja että nämä tiedot voidaan kerätä melko nopeasti. Se osoittaa myös sekundääristä myrkyttymistä koskeviin oletuksiin liittyviä lisäpuutteita. Vaikka tiedekomitea myöntää, että lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö tarkoituksiin, joita ei valvota yhteisön nykyisten riskejä vähentävien toimenpiteiden yhteydessä, voi antaa aihetta huoleen ympäristövaikutusten vuoksi, se katsoo, että käytettävissä olevat tiedot eivät riitä perusteeksi riskejä vähentävien toimenpiteiden toteuttamiselle, ja esittää, että lisätiedot ja -testit ovat tarpeen riskien riittäväksi arvioimiseksi.
- (28) Komissio laatii edellä esitettyjen seikkojen perusteella asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽²¹⁾ 10 artiklan mukaisesti parhaillaan asetusta, jolla veloitetaan teollisuus toimittamaan puuttuvat tiedot, jotta riskit voitaisiin arvioida uudelleen luotettavammin. Uusi, ajan tasalle saatettu riskinarviointi toimitetaan jäsenvaltioiden teknisten asiantuntijoiden suorittaman tarkastelun jälkeen myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevälle tiedekomitealle tarvittaessa vertaisarviointia varten.
- (29) Lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja käsitellään edellä mainittujen yhteisön säännösten lisäksi myös muussa yhteisön lainsäädännössä. Koska lyhytketjuiset klooratut parafiinit ovat ihmiselle ja vesiympäristölle myrkyllisiä, koska niitä on todettu laajalti vesiympäristössä ja koska niihin sovelletaan jo PARCOM-päätöstä 95/1, ne on sisällytetty vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 2455/2001/EY ⁽²²⁾ ensin mainitun direktiivin 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin vaarallisiin prioriteettiaineisiin. Edellä tarkoitettujen direktiivin mukaisesti yhteisön on säädettävä erityistoimenpiteistä näiden aineiden päästöjen ja häviöiden lopettamiseksi kerralla tai vaiheittain 20 vuoden kuluessa siitä kun erityistoimenpiteet on hyväksytty. Tähän mennessä edellä tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien osalta hyväksytty.

⁽²⁰⁾ Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kirjallisessa menettelyssä 3 päivänä lokakuuta 2003 antama lausunto "The scientific basis of the national provisions on Short Chain Chlorinated Paraffins (SCCPs) being more restrictive than those laid down in Directive 2002/45/EC that The Netherlands intends to maintain in accordance with Article 95(4) of the EC Treaty", http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out200_en.pdf

⁽²¹⁾ Valmistajien ja maahantuojien on asetuksen mukaan yleensä toimitettava esittelijälle määrätty tiedot tai tehtävä tietyt testit. Asetuksen 10 artiklassa säädetään, että jos esittelijä katsoo, että maahantuojilta tai valmistajilta on tarpeen pyytää riskinarviointia varten lisätietoja tai lisäkokeiden suorittamista, se ilmoittaa tästä komissiolle, ja tätä koskeva päätös tehdään 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽²²⁾ EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1.

II MENETTELY

- (30) Direktiivin 2002/45/EY hyväksymisen yhteydessä Alankomaiden valtuuskunta äänesti direktiiviä vastaan todeten 24 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyssä äänestystä koskevassa ilmoituksessa, että lyhytketjuisista klooratuista parafiineista annetun direktiivin täytäntöönpano tekisi Alankomaille mahdolliseksi täyttää sille Pariisin yleissopimuksen ja PARCOM-päätöksen 95/1 mukaisesti kuuluvat kansainväliset velvoitteet.
- (31) Alankomaiden kuningaskunnan hallitus antoi perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohtaan viitaten 17 päivänä tammikuuta 2003 päivätyllä pysyvän edustustonsa kirjeellä komissiolle tiedoksi lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä koskevat kansalliset säännöksensä, jotka se aikoo pitää voimassa direktiivin 2002/45/EY hyväksymisen jälkeen.
- (32) Komissio ilmoitti 25 päivänä maaliskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä Alankomaiden hallitukselle, että se on vastaanottanut perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisen tiedoksiannon ja että 95 artiklan 6 kohdan mukainen kuuden kuukauden tarkastelujakso on alkanut 22 päivänä tammikuuta 2003 eli seuraavana päivänä tiedoksiannon vastaanottamisesta.
- (33) Komissio ilmoitti 15 päivänä huhtikuuta 2003 päivätyllä kirjeellä muille jäsenvaltioille saaneensa edellä tarkoitetun tiedoksiannon Alankomailta. Lisäksi komissio julkaisi tiedoksiantoja koskevan ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²³⁾ ilmoittaakseen muille asianomaisille osapuolille kansalliset säännökset, jotka Alankomaat aikoo pitää voimassa, sekä niiden perustelut.
- (34) Helmikuussa 2003 Yhdistynyt kuningaskunta esitti ensimmäisen luonnoksen tämän päätöksen I kohdan 4 alakohdassa tarkoitetusta lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevasta ajantasaistetusta riskinarviointiraportista.
- (35) Komissio ilmoitti 17 päivänä heinäkuuta 2003 perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti Alankomaiden kuningaskunnalle samana päivänä tekemästään päätöksestä 2003/549/EY, jolla pidennetään mainitun artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua, tiedoksiannettujen kansallisten säännösten hyväksymiselle tai hylkäämiselle asetettua määräaika 20 päivään joulukuuta 2003 asti. Komissio on katsonut, että koska aine ei aiheuta tosiasiallista vaaraa ihmisen terveydelle, edellä tarkoitettu määräajan pidennys on perusteltu sen vuoksi, että myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevää tiedekomiteaa on tarpeen kuulla, jotta ajantasaistetun riskinarviointiraporttiluonnoksen esille nostamat kysymykset voitaisiin selkiyttää mahdollisimman perusteellisesti.
- (36) Vuoden 2003 heinäkuun lopulla Yhdistynyt kuningaskunta laati lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevasta ajantasaistetusta riskinarviointiraportista lopullisen version, joka toimitettiin myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean tarkasteltavaksi yhdessä Alankomaiden kuningaskunnan tiedoksiantonsa tueksi toimittamien todisteiden kanssa.
- (37) Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea antoi tämän päätöksen I jakson 4 kohdassa tarkoitetun lausuntonsa 3 päivänä lokakuuta 2003.

III ARVIOINTI

1. HYVÄKSYTTÄVYYS

- (38) Edellä mainittuun komission päätökseen 2003/549/EY sisältyvän päätelmän mukaan Alankomaiden kuningaskunnan tekemä hakemus on hyväksyttävissä. Tässä päätöksessä viitataan kyseiseen komission päätökseen. Tästä huolimatta on tarpeen toistaa tässä, miten tiedoksiannetut kansalliset säännökset poikkeavat direktiivin 2002/45/EY vaatimuksista.
- (39) Yhteenvetona voidaan todeta, että tiedoksiannetut kansalliset säännökset poikkeavat direktiivin 2002/45/EY vaatimuksista seuraavilta osin:
- Lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien, joiden kloorausaste on vähintään 48 prosenttia, sellainen käyttö maalien, pinnoitteiden tai tiivisteiden pehmentiminä sekä kumin, muovien tai tekstiilien palonestoaineena, johon ei direktiivin mukaan sovelleta markkinoille saattamista ja käyttöä koskevia rajoituksia, on Alankomaissa kielletty.

⁽²³⁾ EUVL C 100, 26.4.2003, s. 20.

- Lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien, joiden kloorausaste on vähintään 48 prosenttia, sellainen käyttö ainesosina metallintyöstönesteiden sisältämissä aineissa ja valmisteissa, johon ei direktiivin mukaan sovelleta markkinoille saattamista ja käyttöä koskevia rajoituksia, jos lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien pitoisuus on alle yksi prosenttia, on Alankomaissa kielletty.

2. PUOLTAVAT SEIKAT

- (40) Perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan ja kyseisen artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan komission on varmistettava, että kaikki mainitussa artiklassa määrätyt edellytykset, joihin vedoten jäsenvaltio voi pitää voimassa yhteisön yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavat kansalliset säännökset, täyttyvät.
- (41) Komission on etenkin arvioitava, ovatko kansalliset säännökset perusteltuja perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitetuista tärkeistä syistä tai ympäristön taikka työympäristön suojeluun liittyvistä syistä, ja varmistettava, etteivät ne ylitä sitä, mikä on tarpeen perustellun tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi kun komissio katsoo, että kansalliset säännökset täyttävät edellä tarkoitettujen edellytysten, se tutkii 95 artiklan 6 kohdan mukaisesti, ovatko kansalliset säännöt keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.
- (42) On huomattava, että arvioidessaan, ovatko 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut kansalliset säännökset perusteltuja, komissio joutuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa asetetun määräajan vuoksi ottamaan perustaksi säännökset tiedoksi antaneen jäsenvaltion ilmoittamat syyt. Kansallisten säännösten voimaan jättämistä hakenut jäsenvaltio on näin ollen perustamissopimuksen mukaan vastuussa sen todistamisesta, että kyseiset säännökset ovat perusteltuja. EY:n perustamissopimuksen 95 artiklassa määrätyn menettelyn ja etenkin päätöksen tekemiselle asetetun tiukan määräajan vuoksi komissio voi yleensä tutkia vain pyynnön esittäneen jäsenvaltion ilmoittamien seikkojen merkityksen asian kannalta ilman, että sen tarvitsee itse osoittaa perusteluiksi soveltuvia syitä.
- (43) Jos komissiolla on kuitenkin hallussaan tietoja, joiden perusteella yhteisön yhdenmukaistamistoimenpidettä, josta tiedoksi annetut kansalliset säännökset poikkeavat, voidaan joutua arvioimaan uudelleen, se voi ottaa kyseiset tiedot huomioon arvioidessaan tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä.

2.1 PERUSTAMISSOPIMUKSEN 30 ARTIKLASSA TARKOITETTUIHIN TÄRKEISIIN TARPEISIIN TAI YMPÄRISTÖN TAI TYÖYMPÄRISTÖN SUOJELUUN LIITTYVÄT PERUSTELUT

- (44) Alankomaat pitää kansallisten säännöstensä säilyttämistä välttämättömänä vesiympäristön ja ihmisten terveyden suojelemiseksi lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien nykyisten käyttömuotojen aiheuttamilta riskeiltä. Alankomaat viittaa ennalta varautumisen periaatteeseen. Alankomaiden mukaan kyseistä periaatetta on tulkittava siten, ettei sen voida edellyttää odottavan vakavan ongelman ilmaantumista, erityisesti kun otetaan huomioon korkealaatuisen pohja- ja pintaveden merkitys kansanterveydelle. Alankomaat huomauttaa, että lyhytketjuiset klooratut parafiinit ovat erittäin vaarallisia aineita, jotka luokitellaan direktiivin 67/548/ETY mukaan vaarallisiksi sekä ihmisen terveydelle että ympäristölle. Lisäksi ne ovat OSPAR-yleissopimuksen mukaan pysyviä, vesiympäristölle erityisen vaarallisia aineita. Koska niitä on ympäristössä, niiden käyttö on päätetty lopettaa vaiheittain Pariisin komission (nykyinen OSPAR-komitea) tekemällä päätöksellä 95/1. Alankomaat korostaa, että lyhytketjuiset klooratut parafiinit muodostavat vakavan riskin Alankomaiden vesiympäristölle. Tämä käy Alankomaiden mukaan selvästi ilmi toksikologiaan erikoistuneen hollantilaisen konsultin tekemästä tutkimuksesta, joka on Alankomaiden toimittaman tiedoksiannon liitteenä. Alankomaat väittää myös kansanterveyden olevan vaarassa, koska sekä pohja- että pintavettä käytetään Alankomaissa laajalti juomaveden ottoon.
- (45) Arvioidessaan, ovatko kansalliset säännökset perusteltuja ihmisten terveyteen ja ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä, kuten Alankomaat on esittänyt, komissio on aiemmin päätöksessään 2003/549/EY katsonut, että Alankomaiden tiedoksiantonsa tueksi esittämien todisteiden lisäksi on otettava asianmukaisesti huomioon myös kaikki komission hallussa olevat asiaa koskevat todisteet ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti suoritettujen riskinarvioinnin tulokset sekä kaikki muut saatavilla olevat todisteet.

- (46) Komissio toistaa tämän näkemyksensä ja muistuttaa, että kyseisen päätöksen tekemispäivän jälkeen saataville on tullut lyhytkestuisia kloorattuja parafiineja koskevan ajantasaistetun riskinarviointiraportin lopullinen versio ja myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kyseisestä raportista 3 päivänä lokakuuta 2003 antama lausunto, joihin viitataan I jakson 4 kohdassa. Nämä tiedot on otettava huomioon siltä osin kuin niillä on merkitystä kansallisten säännösten arvioinnin kannalta.
- (47) Komissio on tutkinut Alankomaiden toimittamista todisteista tiedoksiantoaineistoon sisältyvän hollantilaisen tutkimuksen ja todennut päätöksessä 2003/549/EY päätelmänään, ettei se vastoin Alankomaiden väitteitä osoita, että Alankomaiden vesiympäristöön tai väestöön kohdistuisi riski, eikä näin ollen tue Alankomaiden kansallisten säännösten säilyttämiselle esittämiä perusteita. Tätä tutkimusta ei sen vuoksi tarkastella tässä enempää.
- (48) Komissio on tarkastellut seuraavia todisteita arvioidakseen kansallisia säännöksiä: Yhdistyneen kuningaskunnan vuonna 1997 laatima lyhytkestuisia kloorattuja parafiineja koskeva alkuperäinen riskinarviointiraportti ja myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kyseisestä raportista 27 päivänä marraskuuta 1998 antama lausunto, lyhytkestuisten kloorattujen parafiinien riskinarvioinnista tehdyt päätelmät sellaisina kuin ne on hyväksytty suosituksella 1999/721/EY, Yhdistyneen kuningaskunnan kesäkuun 2003 lopulla lyhytkestuisista klooratuista parafiineista laatima ajantasaistettu riskinarviointiraportti, jäsenvaltioiden teknisten asiantuntijoiden komitean kyseisestä raportista käymien keskustelujen tulokset sekä myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kyseisestä raportista 3 päivänä lokakuuta 2003 antama lausunto. On huomattava, että viimeksi mainittua lausuntoa laatiessaan myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea tarkasteli komission pyynnöstä myös Alankomaiden toimittamaa tutkimusta.

2.1.1 *Ihmisten terveys*

- (49) Vuonna 1997 laaditussa lyhytkestuisia kloorattuja parafiineja koskevassa alkuperäisessä riskinarviointiraportissa ja myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kyseisestä raportista 27 päivänä marraskuuta 1998 antamassa lausunnossa ei tuoda esille, että kaikista kansallisissa säännöksissä kielletyistä lyhytkestuisten kloorattujen parafiinien käyttömuodoista aiheutuisi vaaraa ihmisen terveydelle. Yhteisön tasolla vuonna 1999 hyväksytyissä riskinarvioinnin päätelmissä⁽²⁴⁾ ja myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean 22 päivänä joulukuuta 2002 antamassa lausunnossa kyseisten käyttömuotojen ei katsota antavan aihetta huoleen ihmisten terveydestä. On otettava huomioon, että viimeksi mainittua lausuntoa laatiessaan myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea tarkasteli sekä uutta lyhytkestuisia kloorattuja parafiineja koskevaa tietoa että äskettäin annetussa direktiivissä 2002/45/EY asetettujen rajoitusten täytäntöönpanosta odotettavissa olevia myönteisiä vaikutuksia. Se, etteivät jäljelle jäävät lyhytkestuisten kloorattujen parafiinien käyttömuodot anna aihetta huoleen ihmisten terveydestä, vahvistettiin Yhdistyneen kuningaskunnan heinäkuun 2003 lopulla laatimassa ajantasaistetun riskinarviointiraportin lopullisessa versiossa ja myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean siitä 3 päivänä lokakuuta 2003 antamassa lausunnossa, jossa on otettu huomioon myös Alankomaiden toimittama tutkimus.
- (50) Edellä esitetyn perusteella ja päinvastaisten todisteiden puuttuessa voidaan päätellä, että kansallisten säännösten säilyttämistä ei voida perustella tarpeella suojata ihmisten terveyttä.

2.1.2 *Ympäristö*

- (51) Kansalliset säännökset on arvioitava kaikilta niiltä osin, joilta ne ovat direktiivin 2002/45/EY vaatimuksia tiukempia, kuten niiden kieltojen osalta, jotka koskevat lyhytkestuisten kloorattujen parafiinien käyttöä muiden metallintyöstössä käytettävien aineiden ja valmisteiden ainesosina.

⁽²⁴⁾ Katso tämän päätöksen johdanto-osan 20 kappale.

2.1.2.1 Kielto, joka koskee lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä muiden metallintyöstössä käytettävien aineiden ja valmisteiden ainesosina

- (52) Direktiivissä 2002/45/EY sallitaan lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö muiden metallintyöstössä käytettävien aineiden ja valmisteiden ainesosina enintään yhden prosentin pitoisuuksina. Tämä raja-arvo, joka ei sisälly komission alkuperäiseen ehdotukseen, otettiin käyttöön, jotta direktiivin soveltamisalasta voitiin sulkea pois keskipitkäketjuiset klooratut parafiinit. Keskipitkäketjuiset klooratut parafiinit sisältävät lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja ainesosina tai epäpuhtauksina 0,3—1 prosentin pitoisuuksina, ja niitä voidaan käyttää samankaltaisiin tarkoituksiin kuin lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja ja niitä käytetään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien sijasta suurpaineeseen perustuvassa metallintyöstössä käytettävien nesteiden lisäaineina sekä maalien pehmentiminä ja tiivisteiden lisäaineina⁽²⁵⁾. Yhteisön lainsäätäjä on katsonut, että tällä pitoisuusrajalla voidaan suojata ympäristöä riittävästi ilman, että se vaikuttaa keskipitkäketjuisia kloorattuja parafiineja koskeviin toimenpiteisiin, joita mahdollisesti toteutetaan sen jälkeen, kun kyseisistä aineista käynnissä olevan, yhteisön suorittaman riskinarvioinnin tulokset ovat käytettävissä⁽²⁶⁾.
- (53) Lyhytketjuisista klooratuista parafiineista laaditussa alkuperäisessä riskinarviointiraportissa, myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kyseisestä raportista 27 päivänä marraskuuta 1998 antamassa lausunnossa ja suosituksella 1999/721/ETY⁽²⁷⁾ hyväksytyissä riskinarvioinnin päätelmissä ei selvennetä, voidaanko kyseisellä pitoisuusrajalla tarjota riittävä suoja. Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea on tutkittuun tarkkaan lyhytketjuisista klooratuista parafiineista saatavana olevat uudet tiedot sekä otettuaan nimenomaisesti huomioon direktiivissä 2002/45/EY asetetut rajoitukset antanut 22 päivänä joulukuuta 2002 lausunnon, jossa se ei kyseenalaista edellä mainittua pitoisuusrajaa.
- (54) Tiedekomitea on komission pyydettyä sitä tarkentamaan asiaa esittänyt 3 päivänä lokakuuta 2003 antamassaan lausunnossa päätelmänään, että kyseinen lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö voi edelleen aiheuttaa liian suuren riskin.
- (55) Päätelmänä voidaan näin ollen todeta, että kansalliset säännökset, siltä osin kuin niissä kielletään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö muiden metallintyöstössä käytettävien aineiden ja valmisteiden ainesosina, ovat ympäristönsuojelun näkökulmasta perusteltuja.
- (56) Lisäksi koska käytettävissä ei ole lisätietoja, jotka osoittaisivat, että perusteltu tavoite voidaan saavuttaa vähemmän rajoittavien toimenpitein, kuten soveltamalla muiden aineiden ja valmisteiden ainesosina käytettävien lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien osalta pienempää pitoisuusrajaa, päätelmänä voidaan todeta, että kansalliset säännökset eivät näytä ylittävän sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

2.1.2.2 Kielto, joka koskee lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä aineina ja aineiden sekä valmisteiden ainesosina muihin tarkoituksiin

- (57) Tässä arvioidaan ensin kieltoa, joka koskee lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä aineina muihin tarkoituksiin.
- (58) Lyhytketjuisista klooratuista parafiineista laaditussa alkuperäisessä riskinarviointiraportissa ja myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean kyseisestä raportista 27 päivänä marraskuuta 1998 antamassa lausunnossa ei osoiteta, että lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käytöstä muihin tarkoituksiin kuin metallintyöstöön tai nahkatuotteiden viimeistykseen aiheutuisi ympäristölle vaaraa. Tämä päätelmä vahvistetaan komission suosituksessa 1999/721/ETY⁽²⁸⁾. Arviotuaan tarkkaan uutta lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevaa tietoa sekä otettuaan huomioon äskettäin annettussa direktiivissä 2002/45/EY asetettujen rajoitusten täytäntöönpanosta odotettavissa olevat myönteiset vaikutukset myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea totesi 22 päivänä joulukuuta 2002 antamassaan lausunnossa, ettei edellä mainitun päätelmän muuttamiseen ollut aihetta.

⁽²⁵⁾ Katso lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja käsittelevä OSPAR-komission asiakirja, 2001, kohta 33.

⁽²⁶⁾ Keskipitkäketjuisista klooratuista parafiineista on puiteasetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaan tehtävä riskinarviointi. Riskinarviointiraportin esittelijänä toimii Yhdistynyt kuningaskunta.

⁽²⁷⁾ Katso tämän päätöksen johdanto-osan 20 kappale.

⁽²⁸⁾ Katso tämän päätöksen johdanto-osan 20 kappale.

- (59) Yhdistyneen kuningaskunnan heinäkuun 2003 lopulla laatiman ajantasaistetun riskinarviointiraportin lopullisen version päätelmät poikkeavat aiempien arviointien päätelmistä. Ajantasaistetussa raportissa edellä mainittujen käyttömuotojen aiheuttamat ympäristöriskit arvioidaan uusien tietojen perusteella entistä perusteellisemmin. Tavanomaiseen PEC/PNEC-menetelmään perustuvan ympäristöriskien uudelleenarvioinnin (jäljempänä 'klassinen riskinarviointi') lisäksi raportissa arvioidaan laaja-alaisilla merialueilla meriympäristölle aiheutuvat riskit soveltamalla PBT-aineiden tunnistamiskriteerejä (jäljempänä 'PBT-arviointi'). Ajantasaistettu raportti on näin ollen yhteisiltä osin aiempia raportteja ja niistä laadittuja lausuntoja laaja-alaisempi, joten näitä ei voida ottaa huomioon kansallisia säännöksiä arvioitaessa.
- (60) Tarkasteltuaan Yhdistyneen kuningaskunnan helmikuussa 2003 toimittamaa raportin ensimmäisen version luonnosta komissio totesi päätöksessään 2003/549/EY, että luonnoksesta ei käy selvästi ilmi, voidaanko käytettävissä olevia tietoja pitää sellaisina tieteellisinä todisteina, joilla voidaan riittävällä tavalla perustella riskejä vähentävien toimenpiteiden toteuttaminen. Lisäksi komissio huomautti, ettei raporttiluonnoksessa osoiteta selkeästi niitä lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttömuotoja, jotka antavat aiheutta huoleen, eikä sitä, millaiset riskejä vähentävät toimenpiteet voisivat olla perusteltuja näiden ongelmien käsittelemiseksi riittävällä tavalla.
- (61) Raportin lopullinen versio, jossa selvennetään joitakin riskinarviointiin liittyviä kysymyksiä, sisältää kuitenkin edelleen epäselviä kohtia. Klassisen riskinarvioinnin tuloksia ei pidetä riittävän luotettavina. Myöskään PBT-arvioinnin tuloksia ei pidetä kiistattomina. Toisaalta raportissa kuitenkin esitetään, että lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien levinneisyys laajoille alueille ympäristössä sekä näiden aineiden todennäköiset PBT-ominaisuudet antavat aiheutta huoleen, minkä vuoksi voi olla perusteltua toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä, joilla rajoitetaan aineen pääsyä veteen ja maaperään.
- (62) Tutkittuaan ajantasaistetun raportin ja otettuaan huomioon jäljellä olevat epävarmuustekijät jäsenvaltioiden tekniset asiantuntijat ovat katsooneet, että toimenpiteitä riskien vähentämiseksi olisi harkittava viipymättä.
- (63) Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea esittää 3 päivänä lokakuuta 2003 laatimassaan lausunnossa toisenlaisen päätelmän. Tiedekomitea katsoo esittelijänä toimivan jäsenvaltion ja jäsenvaltioiden teknisten asiantuntijoiden näkemyksestä poiketen, että PBT-arvioinnin kannalta merkitykselliset tiedot eivät muodosta riittävää tieteellistä perustaa riskejä vähentävien toimenpiteiden toteuttamiselle, vaikka ne tukevatkin lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien luokittelemista PBT-aineiksi. Kyseinen komitea on jäljellä olevista epävarmuustekijöistä huolimatta samaa mieltä niistä klassisen riskinarvioinnin tuloksista, joiden mukaan lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö tekstiileissä ja kumissa voi aiheuttaa vaaraa ympäristölle. Lisäksi se huomauttaa, että kaikki muut lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttömuodot saattavat antaa aiheutta huoleen maaperään ja sedimentteihin todennäköisesti kohdistuvien vaikutusten vuoksi. Se ei kuitenkaan katso, että käytettävissä olevat tiedot muodostavat tieteellisen perustan, jolla riskejä vähentävät toimenpiteet voidaan riittävästi perustella. Koska jäljellä olevien epävarmuustekijöiden vähentämiseksi tarvittavat tiedot voidaan kerätä melko nopeasti, kyseinen komitea katsoo, että riskejä vähentäviä toimenpiteitä ei pitäisi toteuttaa ennen kuin riittäviin PEC- ja PNEC-arvoihin perustuvan riskien uudelleenarvioinnin tulokset ovat käytettävissä.
- (64) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muiden käyttömuotojen aiheuttamien riskien arviointiin liittyy edelleen epävarmuustekijöitä. Vaikka näkemykset siitä, muodostavatko saatavilla olevat tiedot riittävän perusteen riskejä vähentävien toimenpiteiden toteuttamiselle, vaihtelevat, lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien kaikkien muiden käyttömuotojen katsotaan yleisesti, joskin eri syistä ja vaihtelevassa määrin, antavan mahdollisesti aiheutta huoleen.
- (65) Komissio huomauttaa, että riskin olemassaoloon liittyvän tieteellisen epävarmuuden vuoksi saattaa olla perusteltua säilyttää ennaltaehkäisevät suojaustoimenpiteet tavoitellun suojatason väliaikaiseksi varmistamiseksi ajanjaksolla, joka tarvitaan tieteellisten epävarmuustekijöiden ratkaisemiseksi⁽²⁹⁾. On selvää, että tämä on tilanne lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muihin käyttömuotoihin liittyvien mahdollisten riskien osalta. Esille tuotujen ongelmien perusteella vaikuttaa lisäksi siltä, ettei komissio voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että nämä muut käyttömuodot salliva direktiivi 2002/45/EY ei riitä varmistamaan Alankomaiden tavoittelemaa suojatasoa.

⁽²⁹⁾ Komission tiedonanto ennalta varautumisen periaatteesta [KOM(2000)1].

- (66) Tässä tilanteessa ja ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti päätelmänä voidaan esittää, että kansalliset säännökset, siltä osin kuin niissä kielletään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muut käyttömuodot, voidaan jättää väliaikaisesti voimaan, jotta ei keskeytetäisi sellaisia nykyisiä toimenpiteitä, jotka saattavat vaikuttaa perustelluilta piakkoin valmistuvan riskinarvioinnin valossa. Tätä päätelmää tukee myös se, että lyhytketjuiset klooratut parafiinit luokitellaan direktiivin 2000/60/EY mukaan vaarallisiksi prioriteettiaineiksi, joihin olisi vesiympäristön parantamiseksi ja sen tehokkaamaksi suojaamiseksi kohdistettava toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on päästöjen ja häviöiden välitön tai asteittainen lopettaminen.
- (67) Edellä esitetty päätelmä koskee aineina käytettävien lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muiden käyttömuotojen kieltämistä. Kun tarkastellaan kieltä, joka koskee lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöä muiden aineiden ja valmisteiden ainesosina, on ensin todettava, että näitä käyttömuotoja ei tarkastella ajantasaisesti riskinarviointiraportissa. Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea on komission pyynnöstä selvittänyt, aiheuttavatko edellä mainitut käyttömuodot riskin, ja todennut 3 päivänä lokakuuta 2003 antamassaan lausunnossa päätelmänään, ettei riskiä aiheudu lukuun ottamatta käyttöä muoveissa, johon saattaa liittyä ongelmia.
- (68) Päätelmänä voidaan näin ollen todeta, että kansalliset säännökset, siltä osin kuin niissä kielletään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö muiden aineiden ja valmisteiden ainesosina muissa tarkoituksissa, lukuun ottamatta käyttöä muoveissa, eivät ole ympäristönsuojelun näkökulmasta perusteltuja.
- (69) Lisäksi on arvioitava, ylittävätkö kansalliset säännökset, siltä osin kuin komissio katsoo, että ne voidaan väliaikaisesti jättää voimaan, sen, mikä on tarpeen perustellun tavoitteen saavuttamiseksi. Komissio ottaa tässä yhteydessä huomioon, että direktiivin 2000/60/EY perusteella käydään parhailaan keskustelua sen selvittämiseksi, mikä on lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien osalta asianmukainen kustannustehokkuus ja mitkä ovat oikeasuhteiset toimenpiteet kyseisen aineen päästöjen vähentämiseksi, ja että tähän mennessä ei ole pystytty osoittamaan kansallisia säännöksiä vähemmän rajoittavia säännöksiä, joilla voitaisiin varmistaa, että ympäristön altistuminen lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien muiden nykyisten käyttömuotojen seurauksena voidaan tehokkaasti pitää mahdollisimman vähäisenä. Kansalliset säännökset näyttävät käytettävissä olevien tietojen perusteella olevan ainoa keino, jolla voidaan säilyttää Alankomaiden tavoittelema ympäristönsuojelun korkea taso.
- (70) Päätelmänä voidaan käytettävissä olevien tietojen perusteella ja edellä mainittuja riskiä vähentäviä toimenpiteitä koskevan ratkaisun puuttuessa näin ollen todeta, että kansalliset säännökset eivät ole perusteltuun tavoitteeseen nähden suhteettomia.
- (71) Komissio tutkii, onko direktiivin 2002/45/EY muuttaminen ja/tai direktiivin 2000/60/EY edellyttämien asianmukaisten toimenpiteiden ehdottaminen tarpeen, kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetyt lisätiedot.

2.2 SEN TOTEAMINEN, ETTEIVÄT SÄÄNNÖKSET OLE KEINO MIELIVALTAISEEN SYRJINTÄÄN TAI JÄSENVALTIOIDEN VÄLISEN KAUPAN PEITELTYYN RAJOITTAMISEEN JA ETTEIVÄT NE MUODOSTA ESTETTÄ SISÄMARKKINOIDEN TOIMINNALLE

2.2.1 *Ei mielivaltaista syrjintää*

- (72) Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa komissio veloitetaan varmistamaan, etteivät suunnitellut säännökset ole keino mielivaltaiseen syrjintään. Edellytyksenä sille, ettei syrjintää esiinny, on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan se, että samankaltaisia tilanteita ei käsitellä eri tavoin ja ettei erilaisia tilanteita ei käsitellä samalla tavoin.
- (73) Kansalliset säännökset ovat yleissäännöksiä ja niitä sovelletaan lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttömuotoihin siitä riippumatta, onko aineet valmistettu Alankomaissa vai tuotu maahan muista jäsenvaltioista. Päätelmänä voidaan päinvastaisten todisteiden puuttuessa esittää, että kansalliset säännökset eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään.

2.2.2 *Ei peiteltyä kaupan rajoittamista*

- (74) Kansalliset säännökset, joilla rajoitetaan tuotteiden käyttöä enemmän kuin yhteisön direktiiveillä, muodostavat yleensä kaupan esteen silloin, kun on kyse laillisesti markkinoille saatetuista ja muualla yhteisössä käytössä olevista tuotteista, joita ei ole niiden käyttöä koskevan kiellon vuoksi tarkoitus saattaa markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa. Perustamissopimuksen 95 artiklan 6 kohdassa määriteltyjen edellytysten tarkoituksena on estää 4 ja 5 kohtaan perustuvien rajoitusten käyttäminen väärin tarkoituksiin siten, että ne todellisuudessa ovat taloudellisia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden tuonnin estämiseksi, toisin sanoen kansallisen tuotannon välilliseksi suojelemiseksi.
- (75) Kuten edellä on osoitettu, kansallisten säännösten todellisenä tavoitteena on suojata ympäristöä lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöön liittyviltä riskeiltä. Koska ei ole todisteita siitä, että kyseiset kansalliset säännökset ovat kansallisen tuotannon suojelemiseksi tarkoitettu toimenpide, päätelmänä voidaan todeta, että niiden tarkoituksena ei ole jäsenvaltioiden välisen kaupan peitelty rajoittaminen.

2.2.3 *Ei esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle*

- (76) Tätä ehtoa ei voida tulkita siten, että sillä suljetaan pois mahdollisuus kaikkien sellaisten kansallisten säännösten antamiseen, jotka voisivat vaikuttaa sisämarkkinoiden toteutumiseen. Itse asiassa kaikki kansalliset säännökset, jotka poikkeavat sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja toimivuuteen tähtäävästä yhdenmukaistamistoimenpiteestä, ovat sisällöltään toimenpiteitä, jotka todennäköisesti vaikuttavat sisämarkkinoihin. Perustamissopimuksen 95 artiklassa määrätyn menettelyn hyödyllisyyden säilyttämiseksi sisämarkkinoiden toiminnan esteen käsite on näin ollen 95 artiklan 6 kohtaa sovellettaessa ymmärrettävä kohtuuttoman suureksi vaikutukseksi suhteessa asetettuun tavoitteeseen.
- (77) Edellä on osoitettu, että kansalliset säännökset voidaan pitää tilapäisesti voimassa ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä ja että ne näyttävät käytettävissä olevien tietojen perusteella olevan ainoa keino, jolla voidaan säilyttää Alankomaiden tavoittelema suojelun korkea taso. Sen vuoksi komissio katsoo, että siihen asti, kunnes voidaan osoittaa asianmukaiset riskiä vähentävät toimenpiteet, päätelmänä on, että ehto, jonka mukaan säännökset eivät saa muodostaa estettä sisämarkkinoiden toiminnalle, täyttyy.

IV PÄÄTELMÄ

- (78) Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta päätelmänä, että kansalliset säännökset
- voidaan pitää tilapäisesti voimassa ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä eivätkä ne ylitä sitä, mikä on tarpeen asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, siltä osin kuin niissä kielletään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö muiden aineiden ja valmisteiden ainesosina metallintyöstö-
nesteissä tai muovien palonestoaineina, maalien, pinnoitteiden ja tiivisteiden pehmentiminä ja tekstiilien palonestoaineina,
  - eivät ole perusteltuja ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä siltä osin kuin niissä kielletään lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttö sellaisten muiden aineiden ja valmisteiden ainesosina alle yhden prosentin pitoisuuksina, joita käytetään maalien, pinnoitteiden ja tiivisteiden pehmentiminä sekä kumin tai tekstiilien palonestoaineina.
- (79) Lisäksi siltä osin kuin kansalliset säännökset voidaan tilapäisesti pitää voimassa, ne eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen eivätkä ne muodosta estettä sisämarkkinoiden toiminnalle.

- (80) Sen vuoksi komissio katsoo, että kansalliset säännökset voidaan hyväksyä edellä esitetystä laajuudessa. Komissio katsoo kuitenkin, että kansallisille säännöksille annettu hyväksyntä on rajattava ajallisesti, koska kyseiset säännökset on arvioitu erityisolosuhteissa. Kuten tämän päätöksen I jakson 4 kohdassa todetaan, parhaillaan kerätään tietoja, jotka ovat tarpeen lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien riskinarviointiin liittyvien epävarmuustekijöiden vähentämiseksi tai poistamiseksi. Sen vuoksi ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että kansalliset säännökset eivät enää vaikuta perustelluilta uusien tietojen valossa. Hyväksynnän olisi oltava voimassa sen ajan, joka on tarpeen vaadittavien tietojen keräämiseksi ja perusteelliseksi arvioimiseksi. Komissio katsoo, että tätä varten tarvitaan määräaika, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006. Hyväksynnän voimassaolo päättyy kyseisenä päivämääränä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Lyhytketjuisia kloorattuja parafiineja koskevat kansalliset säännökset, jotka Alankomaat on antanut perustamissopimuksen 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti tiedoksi 21 päivänä tammikuuta 2003, hyväksytään siltä osin kuin niitä ei sovelleta lyhytketjuisten kloorattujen parafiinien käyttöön sellaisten muiden aineiden ja valmisteiden ainesosina alle yhden prosentin pitoisuuksina, jotka on tarkoitettu käytettäväksi

- maalien, pinnoitteiden tai tiivisteiden pehmentiminä,
- kumin tai tekstiilien palonestoaineena.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2006.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen
